

DE WARANDE

magazine

→ twee expo's
brengen de straat
naar de Warande
"De straat is
van niemand en
van iedereen"

→ comedy in
Vlaanderen
en de Kempen
"De Vlaming lacht
gewoon graag"

→ met Eva De Baets en
Peter Boelens op stap
door Turnhout
"Passanten brengen
magie in theater
op straat"

DE WARANDE

driemaandelijks magazine — maart tot juni 2026

3

voorwoord

4

STRAAT

6

Kick-off STRAAT
"Dat we altijd mogen skaten op de trappen van de Warande, vinden we heel cool"

10

Third Place
"De Warande wil een vrije publieke plek zijn, met een open hart"

14

expo 'Onder de Stoep, het Strand'
"Wat is vandalisme en wat is een artistieke interventie?"

20

het verhaal van philine in zes nummers en ep's

24

Thomas Verstraeten
"De straat begrijpen is de wereld begrijpen"

30

festivalitis
drie festivals in Turnhout

34

ROOTZ
zes namen, zes verhalen, één gedeelde droom

36

Comedy in Vlaanderen en de Kempen
"De Vlaming lacht gewoon graag"

40

'LEFT' + 'dit lijkt een beetje op een cactus'
twee voorstellingen op straat

46

ticketverkoop
 seizoen 2026-2027

50

3 x 3 vragen over
'Burning City'

53

de Turnhoutse straten bekeken door fotograaf
 Victoriano Moreno

61

kalender mrt - jun

Beste lezer,

Van maart tot augustus brengt de Warande met STRAAT een energiek, eigenzinnig programma dat zich uitstrekt van onze zalen tot in de stad zelf. Geen klassiek festival, maar een avontuurlijke verkenning van de straat in al haar vormen: rauw, poëtisch, confronterend en verbindend.

Op vrijdag 6 en zaterdag 7 maart trappen we STRAAT stevig af en pakken we groots uit, met de opening van twee tentoonstellingen tegelijk. In 'Een Onzichtbare Stad' onderzoekt beeldend kunstenaar Thomas Verstraeten de stad als podium van dagelijkse bewegingen en verhalen. 'Onder de Stoep, het Strand' brengt werk van 24 kunstenaars samen in een parcours doorheen de Warande, met de straat als vertrekpunt.

In de Schouwburg presenteren we dat weekend 'Skatepark' van Mette Ingvarlsen, waarin skaters en dansers samen snelheid, herhaling en collectieve energie verkennen. Tegelijk wordt de KUUB twee dagen lang een indoor skatepark dat we KUUBYARD noemden. In samenwerking met vzw Yardkeepers nemen jongeren de ruimte in met ramps, initiaties en skatecontests. 's Avonds zorgen visuals en live muziek voor extra sfeer, met een afsluitende party met Vloeibaar Goud en Gameboyz II Men.

In mei trekken we naar buiten met twee stadsparcours. De jongerenvoorstelling 'LEFT' van Laika, Eva De Baets en Silke De Bruyne neemt het publiek mee op een traject door Turnhout en focust op de veerkracht van jongeren. 'Dit lijkt een beetje op een cactus' van Bad van Marie en Zwerm laat de stad dan weer kantelen op de grens van fictie en realiteit.

Op 21 juni 2026 sluiten we STRAAT af met een groot straatfeest voor de hele stad, in samenwerking met Thuis in Turnhout, onder regie van Thomas Verstraeten. De twee expo's lopen daarna nog een tijdje verder.

Verder lees je in dit magazine over onze plannen voor de herinrichting van de Warande als Third Place of derde plek. Twee comedykenners analyseren het comedylandschap in Vlaanderen en de Kempen. De Nederlandse zangeres philine stelt zich voor in aanloop van haar LIFT-concert. We blikken vooruit op drie festivals die dit voorjaar plaatsvinden. En ten slotte herinneren we je er ook aan dat de ticketverkoop voor het nieuwe seizoen start op zaterdag 6 juni.

Veel leesplezier en welkom in de Warande,

Glenn Geerinck
 Programmator beeldende kunst

STR

De straat is meer dan een stoep, gevels of kruispunt. Het is een bruisende plek met veel betekenislagen. Tegelijk dorpsplein en stadsader, ontmoetingsplek én anonieme tussenruimte. Een podium voor protest. Een speelplaats voor jong geweld. Een toevluchtsoord voor subculturen.

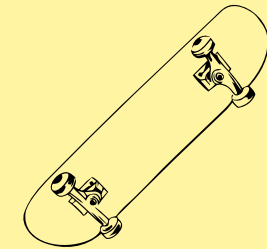
STRAAT brengt buiten naar binnen en binnen naar buiten. De deuren van de Warande staan open, in beide richtingen. STRAAT laat disciplines in elkaar overvloeien. Theater, dans en muziek ontmoeten beeldende kunst, interventies, film en subcultuur. Van een skatepark in de Schouwburg tot een stadswandeling op de grens van fictie en realiteit. Van gameboybeats in de KUUB tot een straatfeest dat Turnhout in beweging zet.

AAT

vanaf vr 6 mrt
in en om de Warande,
en in de straten van Turnhout

“Dat we altijd mogen skaten op de trappen van de Warande, vinden we heel cool”

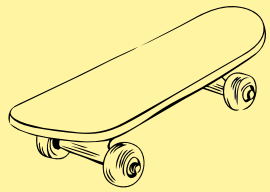
Schrik niet als je op 6 en 7 maart in de Warande skaters ziet rijden, springen en wie weet ook wel eens vallen. Dat weekend draait het allemaal om de iconische plank op wieltjes. In de Schouwburg en de KUUB worden skateramps gebouwd. Skaters en dansers halen in ‘Skatepark’ het choreografische en dramatische potentieel in skaten naar boven. En intussen zorgt KUUBYARD voor een tweedaags feest van de skatecultuur. Zelf meedoen mag!

tekst: Matthias Van Milders
foto's: Bea Borgers, Pierre Gondard

Danser en choreograaf Mette Ingvarlsen besliste om ‘Skatepark’ te maken in een Brussels skatepark waar ze veel tijd doorbracht. Dat vertelde ze in 100% Cultuur op de regionale zender ATV. “Ik kijk graag naar bewegingen die – in dit geval – al in de publieke ruimte bestaan. En ik denk op een bepaalde manier na over beweging als iets dat al choreografisch is zoals het in de wereld bestaat. Deels gaat het dus over skaten op het podium brengen, maar dan als dans of als choreografische praktijk. En de andere kant van het stuk gaat over de sociale gemeenschapsvorming die een skatepark ook kan bieden.”

Met haar voorstelling brengt Mette Ingvarlsen de straat haast letterlijk de theaterzaal binnen. “Ik heb geprobeerd om me de verschillende activiteiten voor te stellen die kunnen plaatsvinden in een echte publieke ruimte. Die brengen we over naar het podium.” Daarnaast wil ze met ‘Skatepark’ ook de gemeenschap van lokale skaters actief betrekken. De Turnhoutse skater Stefan Jacobs is daar getuige

van. “Op vraag van de makers van ‘Skatepark’ openden we de deuren van The Boneyard, de Turnhoutse indoorskatehal die we met onze vereniging Yardkeepers beheren. In een workshop gingen ze op zoek naar jongeren om mee te doen in de voorstelling. Ze zochten niet per se de beste skaters, maar wel een levensechte selectie van het publiek dat je normaal gezien tegenkomt op een skatepark.” De geselecteerde lokale skaters zie je aan het werk in de twee Turnhoutse voorstellingen van ‘Skatepark’.

SKATEPARK IN DE KUUB

Yardkeepers maakt op 6 en 7 maart het feest van het skateboard in de Warande compleet met de organisatie van KUUBYARD. De KUUB wordt dan een indoorskatepark, vertelt Stefan Jacobs. “We installeren er verschillende ramps. Zo bouwen we een fijn en goed gevuld skatepark in de KUUB waarin we twee contests houden. Op vrijdagavond kan je je beste trick laten zien op een van de ramps. En op zaterdag houden we onze Mini Ramp Jam: iedereen mag dan door elkaar meedoen. Dat kan wel wat chaotisch zijn, maar er is altijd wel een sportieve geest. Wie wat jonger is of minder durft, krijgt voldoende ruimte.”

“Wil je zelf het skaten ontdekken, kom dan op zaterdagochtend naar onze skate-initiaties. Verder zorgt visueel artiest Motif voor liveprojecties via videomapping (een projectietechniek die animaties projecteert op een onregelmatig oppervlak – red.). Ook aan de Rode Toog bij de KUUB van de Warande zijn we aanwezig, onder meer met een pop-up shop van Woodz Skateshop en een tattooartiest die ter plekke zal tatoeëren.”

“We sluiten KUUBYARD zaterdagavond af met livemuziek in de KUUB. Met Vloeibaar Goud kozen we voor een bevriend rapperscollectief uit Turnhout. We willen hen graag een speelkans geven in een zaal als de KUUB. Ik leerde hen trouwens zelf kennen op het m i k s festival in de Warande. Naast Vloeibaar Goud speelt ook Gameboyz II Men, twee mannen die muziek maken met oude Gameboys. Dat gaat keitof worden.”

TURNHOUT IS UNIEK

Het is niet zo gek dat de Warande de skatecultuur in de kijker zet. Turnhout is immers een goede plek voor skaters, vindt Stefan. “Hoe groot de lokale skatescene precies is, dat is moeilijk in te schatten. Skaten is iets heel vrijblijvends. Maar Turnhout is wel uniek omdat we een gratis indoorskatepark hebben, The Boneyard aan de Steenweg op Oosthoven. In andere steden zijn indoorskateparken bijna altijd betalend. Met Yardkeepers kregen we The Boneyard in bruikleen van de Stad Turnhout, waardoor we de toegang gratis en dus laagdrempelig kunnen houden. Zo kan iedereen op een skateboard staan. Een grote shout-out daarvoor naar de jeugddienst en naar de Stad Turnhout!”

“The Boneyard vind je in een oude loods die nog werd gebruikt door Pidpa en door de rijkswacht. Met Yardkeepers onderhouden en vernieuwen we het skatepark dat volledig uit hout gemaakt is. We recyclen daarvoor zelfs gebruikte skateboards. Wat Turnhout nog bijzonder maakt, is dat er naast The Boneyard ook twee openluchtskateparken zijn: Jailyard aan de Begijnveldekens en het pas vernieuwde Schoolyard aan de Tijn-en-Nelestraat. Drie skateparken in een stad van deze omvang, dat is best straf.”

Ook buiten de drie parken kunnen skaters in Turnhout hun hart ophalen, gaat Stefan verder: “We zijn altijd welkom op de trappen aan de Warande, tussen fuifzaal Futur, de KUUB en de Schouwburg. Dat we daar mogen skaten, vinden we als community heel cool. Nooit worden we er weggestuurd, wat op andere plekken wel gebeurt.

In de Warande organiseerden we trouwens al een expo over de skategeschiedenis, gecureerd door artiest Max van Raamsdonk. Ook hielden we eens een contest aan de Jailyard tijdens het openingsweekend van de Warande. Ons publiek en dat van de Warande vermengde zich toen op een mooie manier.”

OOK VOOR KINDEREN... EN HUN OUDERS

“Als Yardkeepers zijn we uitgegroeid tot het aanspreekpunt voor skaten in Turnhout, samen met Woodz Skateshop”, merkt Stefan. “We hebben sterk geijverd voor de skateplekken in onze stad. Eigenlijk bepleiten wij de belangen van de Turnhoutse skaters. Maar we organiseren ook heel wat contests en evenementen in en rond Turnhout.”

The Boneyard is er niet enkel voor doorwinterde skaters. Ook als een kickflip, bigspin of hardflip nog als verre toekomstmuziek klinken, ben je

er welkom. “Onder de naam The Yard geven we zelf skatelessen. De vereniging The Fieldwork organiseert lessen specifiek gericht op vrouwen. Op zondagvoormiddag is het tijd voor Family Yard. Dan kunnen jonge ouders met jonge kinderen komen skaten. Het gaat er dan wat rustiger aan toe.”

Skatepark
Mette Ingvarlsen
vr 6 en za 7 mrt om 20.15 uur
Schouwburg

KUUBYARD
vr 6 mrt van 15 tot 23 uur
za 7 mrt van 10 tot 24 uur
KUUB en Rode Toog

Even schuilen voor de regen. Onverwacht een koffie drinken. De middagpauze overbruggen. Een papieren krant lezen, of een resem TikTok filmpjes afgaan. Gewoon even zitten of hangen. Ook dat zijn dingen die mensen van alle leeftijden doen in de Warande, vaak samen met anderen. Vermoedelijk zullen weinigen het zo benoemen, maar zij gebruiken het cultuurhuis als Third Place of derde plek. De Warande wil bewuster inzetten op die functie en neemt daarvoor architect-onderzoeker Laura Joosten onder de arm. Haar opdracht is niet om het gebouw zelf te hertekenen, maar wel om een gedragen visie en strategie te formuleren voor de Warande als Third Place.

tekst: Matthias Van Milders

“De Warande wil een vrije publieke plek zijn, met een open hart”

De Third Place wordt beschouwd als de derde plek naast thuis en werk of school. Wat houdt dat precies in?

Laura Joosten: “Op de Third Place kunnen mensen met elkaar in gesprek gaan en elkaar ontmoeten, op een vrije en spontane manier, zonder verplichtingen. Het is een publieke plek, maar minder vluchtig dan de straat waar je elkaar passeert. Third Places vormen het hart van onze gemeenschap. Ze ontstaan organisch, mensen zoeken van nature plekken op waar ze elkaar kunnen ontmoeten en gewoon kunnen zijn. Er bestaan heel veel verschillende Third Places. Ze hebben met elkaar gemeen dat het plekken zijn waar je gewoon kan zijn, zonder dat je er per se iets gaat doen. De site van de Warande met het cultuurhuis en de bibliotheek is voor velen al een publieke plek. Uit mijn onderzoek blijkt dat de Warande uitblinkt met zijn aanbod als doe-plek, maar nog meer een zijn-plek kan worden.”

“We hebben een individualistische maatschappij gecreëerd. De Third Place is een echt collectieve

ruimte die meer en meer verdwijnt. En dan heb ik het niet over de betalende Third Place zoals een serviceclub of een restaurant, maar de laagdrempelige, vrij toegankelijke plek. Ik heb soms het gevoel dat de bib de belangrijkste Third Place is die we als maatschappij nog realiseren. Dat is volgens mij te weinig.”

Welke rol speel jij in de realisatie van een Third Place in de Warande?

“Ik werk een ontwikkelingsstrategie uit voor de Warande. Sommige cultuurhuizen willen een Third Place zijn louter voor cultuurbelevers en -ontdekkers. Dat is waardevol, maar de Warande heeft een andere doelstelling en dat is de creatie van een Third Place met een open hart, een echt vrije publieke plek. Zo'n plek moet toegankelijk zijn, mensen mogen er zich gedragen zoals ze zijn, ze mogen er eten en drinken. En ze hoeven er niet aan cultuurbeleving te doen. Het doel van deze Third Place is dus niet de doorstroom naar de betalende activiteiten. Dat is echt de wens van de Warande en dat vind ik een positieve kijk. Nu, het is niet

omdat je dat wilt en de deuren openzet, dat het huis vanzelf een Third Place wordt waarin ontmoeting plaatsvindt. Dat moet je echt stimuleren.”

Je spreekt van het belang van een zijn-plek. Kan je daar voorbeelden van geven?

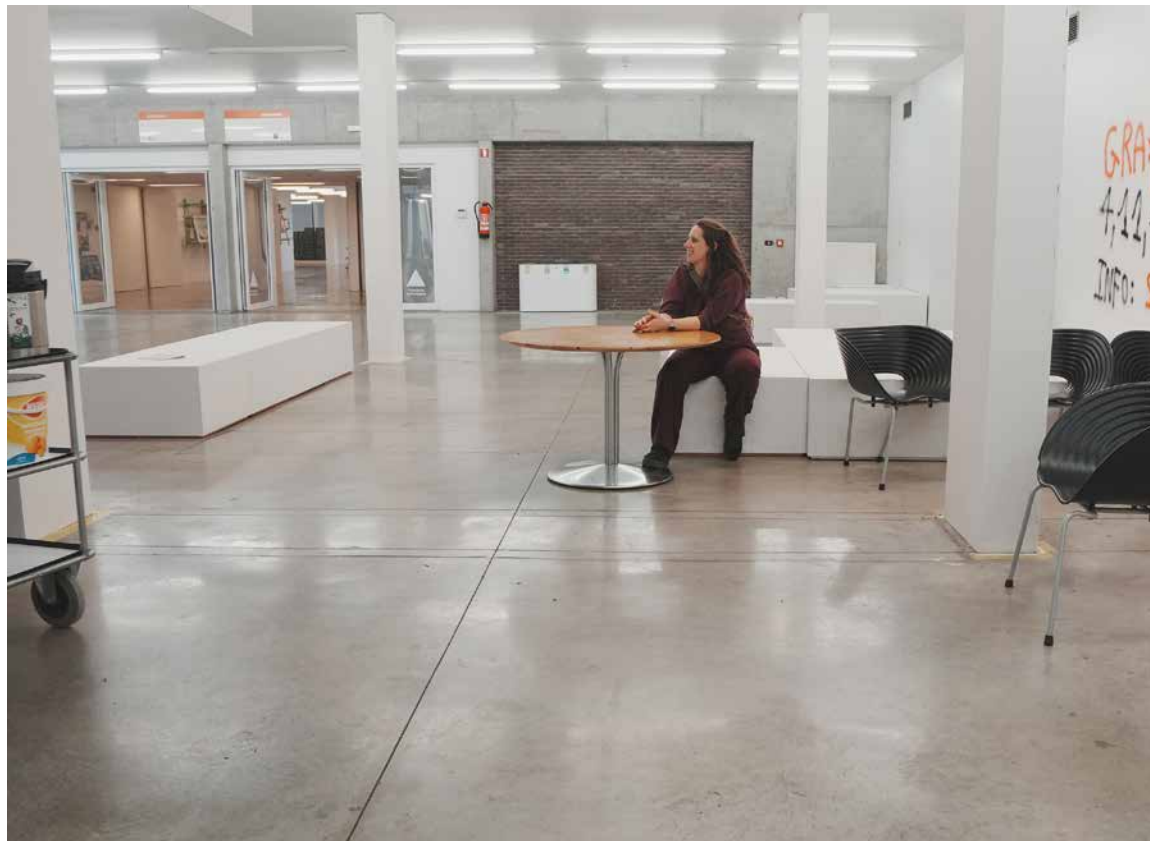
“Zitplekken bijvoorbeeld, waar je eenvoudig aan een tafel, op een stoel of in een zetel kan gaan zitten. Een kiosk waar je vrijblijvend een krant kan lezen. Een laagdrempelige bar waar je iets kan drinken. De kickertafel. Een speeltoestel voor kinderen.”

“Een cultuurhuis is eigenlijk een gesloten box. Bij een voorstelling wordt die getransformeerd tot een hele levendige plek, met doe-activiteiten waar mensen bewust voor kiezen. Maar staat er niets op het programma, dan komen er doorgaans weinig mensen die er gewoon verblijven. Zo is het moeilijk

om er echte levendigheid te creëren. Toch gaan mensen publieke plekken altijd gebruiken. Wat we wel willen vermijden, is dat de Warande als Third Place wordt gedomineerd door één groep, want dat betekent dat anderen zich verwijderen. Een publieke plek van bovenaf sturen of vanuit het niets ontwerpen, werkt niet. Uit onderzoek blijkt dat de beste strategie erin bestaat om te vertrekken vanuit de bestaande gemeenschap en de bestaande activiteiten. Het vermeerderen van activiteiten, deze fysiek en visueel met elkaar verbinden: dat zorgt voor gelaagdheid en overvloed in een publieke ruimte waar velen een zijn-plek kunnen vinden.”

Hoe pak je dat dan aan in de Warande? Gebruik je dan best maar een deel van het gebouw als Third Place?

“De moeilijkheid van de architectuur van de Warande is de opeenvolging van gangen, open

plekken, deuren, afsluitingen, niveauverschillen en hoekjes. Eén scenario is dat je inderdaad maar een deel van het gebouw als Third Place gebruikt. Maar je kan in theorie ook verbindingen creëren die de zichtbaarheid vergroten. Je kan natuurlijk heel veel willen, maar elke keuze heeft architecturale en financiële implicaties, en ook implicaties op vlak van uitbating en beheer. Elke aanpassing en elke herbestemming gebeurt in de tijdsgeest en met de budgetten die er zijn. Er is geen ideaal scenario. Daarin wijk ik een beetje af van wat veel architecten zeggen.” (lacht)

“Samen met haar partners zoals de bibliotheek en de organisaties in huis, wil de Warande bewuster inzetten op het stimuleren van een Third Place in de publiek toegankelijke delen. Men streeft naar een Third Place die voor iedereen toegankelijk is. Dat is goed, maar een Third Place kan nooit voor iedereen even aantrekkelijk zijn. Met vis noch vlees trek je vaak niemand aan. Daarom raad ik de Warande aan om te vertrekken vanuit zijn eigenheid: het is geen zwembad of markthal, maar een cultuurhuis met een eigen identiteit. Daarnaast heb je trekkers nodig om een gemeenschap op te bouwen. Je vertrekt daarbij best van de mensen die er wonen, werken en leven.”

Bibliotheken spelen hun functie als Third Place al een tijd uit. Cultuurhuizen lijken dat meer en meer ook te doen. Heeft de cultuursector een verantwoordelijkheid om de deuren ook te openen als informele ontmoetingsplek, en niet alleen voor voorstellingen en ander aanbod?

“Ik vind van wel. De hogere overheden stimuleren, ja zelfs verplichten, de cultuurhuizen om Third Places te zijn. Maar ik vind wel dat bibliotheken en cultuurhuizen niet de enigen zijn die die vraag moeten beantwoorden. Bibliotheken doen nu al heel veel om publieke verbondenheid te creëren. In het debat over de Third Places nemen ze inderdaad het voortouw. Laat ons echter elkaar niet kopiëren. Maatschappelijk vind ik het interessanter om net diverse Third Places te creëren. Ook een zwembad kan die functie hebben, maar het zou vreemd zijn om daar de strategieën van een bibliotheek te kopiëren. En dat geldt ook voor een cultuurhuis.”

Tot waar kan de eigenaar of beheerder van een plek zelf bepalen hoe die als Third Place moet functioneren? Welke vrijheid kunnen en moeten gebruikers daarbij hebben?

“Da's een heel interessante, maar ook een moeilijke vraag, omdat wie de plek beheert bepaalt hoe deze plek vorm krijgt. Een plek voor iedereen, door iedereen, dat lijkt me het beste. Er zijn vandaag nog geen vaste afspraken voor het gebruik van de Third Place, maar er werden wel al verschillende, losse initiatieven genomen en uitgetest. Ik geloof dat je samenwerking en participatie best structureel kan verankeren. Zo wordt het eigenaarschap van de Third Place een gedeeld eigenaarschap. En dan krijg je automatisch meer gelaagdheid. Nu is elke partner vooral beheerder van zijn eigen stukje.”

Betrek je ook de informele groepen en individuen? Denk maar aan de ouderen die de krant komen lezen of de schoolgaande jongeren die hun middagmaal komen nuttigen.

“Participeren zonder inhoud of kennis van de zaken, is heel moeilijk. Voor iedereen. Dan wordt het freewheelen. Je krijgt betere input als je als organisatie transparant durft te zijn en mensen zicht geeft op de visie en de strategie, het onderzoek deelt en de mogelijkheden open bespreekt. Ik moedig organisaties aan om die aspecten te integreren in het participatietraject. Ik moedig ook actieve participatie aan, waarbij rechtstreekse partners meer zeggenschap krijgen en verantwoordelijkheid opnemen.”

“Het doel van de Warande is echt om Turnhout fysiek binnen te brengen en voelsprietten te hebben bij de Turnhoutenaar. Ik geloof dat gelaagdheid, diversiteit en een ruim aanbod – samen met zichtbaarheid, sociale controle en sociaal onderhoud – ervoor zorgen dat plekken verbeteren en evolueren als Third Place.”

→ “De straat staat onder druk, alles moet proper en netjes zijn”
– Maarten Inghels

“Een artistieke interventie op straat kan mensen op een andere manier laten kijken”

Op de straat spreken we ons uit, komen we samen en eisen we ruimte op. Maar ons gedrag wordt er ook gestuurd. De tentoonstelling 'Onder de Stoep, het Strand' brengt het werk van 24 kunstenaars samen. Ze nodigen ons uit om met nieuwe ogen naar de straat te kijken. Hoe situeren ze hun werk in een expo die toont hoe we de publieke ruimte delen én ter discussie stellen? En wat is de plek en de betekenis van de straat in hun werk? Die vragen stelden we aan enkele deelnemende kunstenaars.

tekst: Matthias Van Milders

MAARTEN INGHELIS

Hoe situeer je jouw werk in deze expo?

Maarten Inghels: “Overall in de stad hangen camera’s: privé en publiek, van de politie, maar ook gewoon aan voordeuren. ‘The invisible route’ is een kaart met alle camerolocaties in de stad. Je kan die gebruiken om onzichtbaar de stad te doorkruisen. In de expo hangen kaarten van Turnhout en enkele andere plekken. En je kan ook een vouwkaart afhalen in de Warande om zelf in Turnhout op pad te gaan.”

“Boomstammen verzaagde ik tot gigantische potloden. Verspreid in en rond de Warande zijn deze ‘Pencil Trees’ met gekleurde potloodlijnen met elkaar verbonden. De potloden liggen schijnbaar achtergelaten op straat, alsof een reus er net de stad mee heeft getekend.”

“De kaartenset ‘Instructies om jezelf te verliezen’ is geïnspireerd door de situationisten. Op de kaarten staan poëtische instructies die je laten verdwalen in de stad. ‘Zoek het hart van de stad en als je er geen vindt, maak er dan een’: zo bedacht ik ongeveer dertig instructies. De speelkaartenset – die ik maakte samen met het Speelkaartenmuseum – nodigt je uit om het onverwachte mee te maken. We organiseren ook enkele publieksmomenten waarbij we in gesprek gaan nadat mensen met de kaarten door de stad dwaalden.”

Wat is de plek en de betekenis van de straat in jouw werk?

“Werken op straat is heel uitdagend en inspirerend, ik doe dat vaak. Ik haal ook veel materiaal van de straat, zoals karton dat wacht op de vuilnisophaling. Recent begon ik aan een langeafstandsroute die nooit zal eindigen. Die markeer ik op straat, met eigen signalisatie. De route begint in Antwerpen en loopt nu door de polders naar Sint-Niklaas, maar ik denk eraan die door te trekken tot Turnhout.”

“In mijn jeugd maakte de straat deel uit van de woonkamer. We hadden ons die ruimte

toegeëigend, die was van ons. Vandaag zien we de straat als iets vijandigs. De straat staat ook onder druk. Alles moet proper en netjes zijn. Die dynamiek vind ik heel interessant.”

LIESBETH PLETTINCKX EN BRAM VAN BREE (STRAATWAARDE)

Hoe situeren jullie jullie werk in deze expo?

Liesbeth Plettinckx: “Elke Belgische gemeente gebruikt eigen vuilniszakken. Dat is uniek in Europa. Die absurditeit is het uitgangspunt van ons werk, ‘Het Belgisch vuilzakken archief h.B.V.A. - Les archives des sacs-poubelle belges I.A.S.P.B.’ Wij werken vaak met restmateriaal of met materiaal waarmee bedrijven niks meer mee kunnen.”

Bram van Bree: “Blijkt dat één bedrijf in de Kempen 70% van alle Belgische vuilniszakken drukt. Allemaal met hun eigen kleur en sluitingssysteem. De inkomhal van de Warande willen we volgooien met vuilniszakken in allemaal verschillende kleuren en vormen, het liefst van zoveel mogelijk gemeenten.”

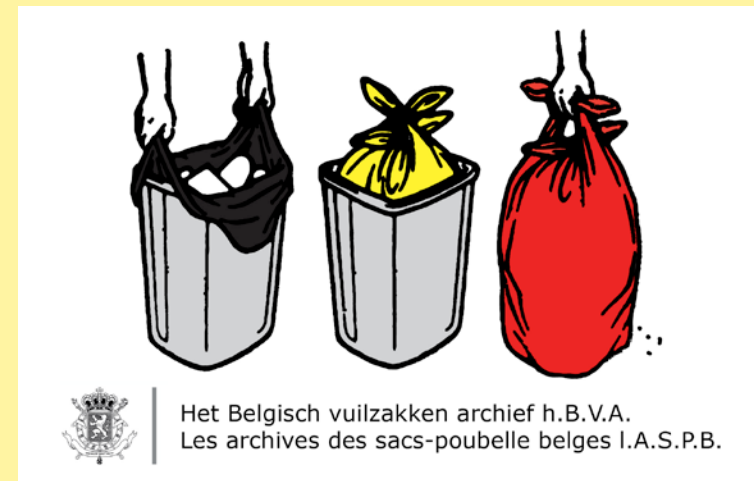
→ **“In ons werk zoeken we de synergie tussen mens, stad en natuur”**
– **Liesbeth en Bram van Straatwaarde**

Liesbeth: “We spelen met de kleuren en de vulling, maar ook met de ruimte die we in de Warande voor handen hebben. Zelf wonen wij op de Turnhoutsebaan in Antwerpen. Op woensdagavond, wanneer het huisvuil wordt buitengezet, verandert de straat in een soort vuilnisbelt met bergen van witte en blauwe vuilniszakken. Dat beeld willen we ook in de Warande creëren.”

Bram: “De kern van dit werk is het verzamelen, archiveren en tonen van alle vuilniszakken in België. Dat archief kunnen we nog niet realiseren voor deze expo. Het is immers moeilijk om alle Belgische vuilniszakken te verzamelen. In de Warande realiseren we een compositiespel met de kleuren en de materialen die we voor handen hebben. We gebruiken geen extra materiaal, dat is een van onze spelregels.”

Wat is de plek en de betekenis van de straat in jullie werk?

Liesbeth: “De Turnhoutsebaan is voor ons een confronterende bron van inspiratie. Dat is gewoon onvermijdelijk. Als wij onze voordeur openen, komt een van de drukste straten in Antwerpen vrij hard in your face

binnen. We hebben er een haat-liefdeverhouding mee. Enerzijds inspireert ze ons, zorgt ze voor visuele beelden, levert ze ook fysiek het materiaal waarmee we werken en geeft ze energie. En anderzijds kunnen we ons heel erg ergeren aan het sluikestort en het feit dat je de hele tijd van je sokken wordt gereden. Maar uiteindelijk missen we de stad wel als we op vakantie zijn.”

Bram: “Met Straatwaarde proberen we het potentieel, de schoonheid, de absurditeit en de mogelijkheden van de straat te onthullen. Het gaat ook over de wrijving tussen de mens die zoiets als de straat gecreëerd heeft, en de natuur. Als kunstenaars werken wij heel intuïtief. Door iets aan te brengen in de straat, kunnen we een koers veranderen of mensen op een andere manier laten kijken. Stadsplanning is een grote bron van inspiratie. Het gaat over de synergie tussen mens, stad en natuur.”

Liesbeth: “Ik denk dat ons werk ook een manier van overleven is. Het is een soort copingmechanisme, een manier om met de stad om te gaan.”

AYRTON EBLÉ

Hoe situeer je jouw werk in deze expo?

Ayrton Eblé: “Voor ‘Zwart Zaad (conversation piece)’ paste ik een parkbank licht aan. Het publiek wordt uitgenodigd om er tijdens de tentoonstelling samen plaats te nemen en zonnebloempitjes te eten. De schillen van deze pitjes horen de bezoekers op de vloer uit te spugen. Zo leveren ze collectief een bijdrage aan deze installatie. Gaandeweg groeit de hoeveelheid schillen op de grond en ontstaat er een spoor van gesprekken die op de parkbank werden gevoerd.”

“Verder toon ik twee neonwerken. Bij een werk in de Schouwburg – gebaseerd op een graffiti-tag –

is de naam van de schrijver weggelaten, zodat enkel de woorden ‘was here’ overblijven. Het is een ode aan de mensen die er passeren en aan de architecturale vergankelijkheid van de plek waarop het wordt geplaatst. In de Warande blijft het permanent, net zoals in Tarmac in Meerhout. Zo groeit dit werk stilletjes aan uit tot een eigen neontag.”

“Buiten de Warande toon ik een nieuw neonwerk dat inspiratie put uit het wapenschild van Turnhout, waarop een hert is afgebeeld. Turnhout was vroeger voor een groot deel jachtgebied rond een kasteel. Dat koppel ik aan onze universele evolutionaire oorsprong als jager-verzamelaar. Mijn ontwerp zet een schildering van een hert uit de grotten van Lascaux om tot neonwerk.”

“Tijdens de opening van de expo plan ik ook nog een actie. Ik haal daarvoor een fenomeen van de straat naar binnen. Veel kan ik er nog niet over zeggen, maar denk aan brandend rubber, rook en ronkende motoren.”

→ **“Wat is vandalisme en wat is een artistieke interventie?”**
– **Ayrton Eblé**

Wat is de plek en de betekenis van de straat in jouw werk?

“Mijn werk verhoudt zich altijd tot de publieke ruimte. Voor de onderwerpen van mijn schilderijen put ik uit mijn fotografisch archief. In mijn neonwerk blik ik terug op de oorsprong en het historische belang van graffiti. Centraal in mijn werk staan vragen over het eigendom en de grenzen van de publieke ruimte. Wat is bijvoorbeeld de dunne grens tussen wat als vandalisme wordt beschouwd en wat als artistieke of expressieve interventie?”

“Door gevallen te bestuderen waarin de openbare ruimte wordt veranderd, onderzoek ik hoe deze acties traditionele opvattingen over eigendom en controle uitdagen. Zijn het louter daden van vandalisme, of vertegenwoordigen ze een vorm van verzet of herovering?”

RIA PACQUÉE

Hoe situeer je jouw werk in deze expo?

Ria Pacquée: “Als toeschouwer in de publieke ruimte zoek ik het poëtische in het alledaagse. In de tentoonstelling wordt deze rol overgenomen door de bezoeker. Die ervaart vertrouwd, ogenschijnlijk banale beelden in een nieuwe context en gaat daardoor mogelijk anders naar de werkelijkheid kijken.”

→ **“De straat is mijn natuurlijke habitat”**
– Ria Pacquée

“Ik presenteer drie werken in de expo. Al jaren registreer ik geluiden op markten in binnen- en buitenland. ‘Market Murmurs’ is dus een werk in ontwikkeling. ‘Streetrambling’ toont foto’s die ik op straat maakte op boodschappentrolleys. En ten slotte toon ik met ‘My hand holds a stone’ een tekstwerk”:

- Picking up stones
- My hand holds a stone
- A stone as a weapon
- A stone to break things
- A stone for protest
- A stone as a god
- A stone for a house
- A stone to kiss
- A stone makes mountains
- A stone to repair
- A stone statue
- Words inscribed on stones for blessings
- Kidney stones
- The Philosopher’s stone
- The Rosetta Stone

Wat is de plek en de betekenis van de straat in jouw werk?

“Als toeschouwer van het openbare leven én deelnemer aan mijn eigen performance is de straat mijn domein: een levendige omgeving waarin ik rond dwaal en op discrete wijze gebeurtenissen vastleg met foto, video en geluid. Terugkerende thema’s in mijn werk zijn rituelen, de onzinnigheid én betekenis van religie, het anonieme dwalen door de stad en het verzamelen van bijbehorende geluiden en beelden. Door details uit hun alledaagse context te lichten, herschept mijn werk de werkelijkheid en eigent het zich die opnieuw toe.”

“De straat is zowel een inspiratiebron als de plek waar ik het liefste vertoef. Ik werk niet in een studio, maar wil op straat al

die geuren, kleuren en geluiden in mij opnemen en er iets anders van te maken. Voor mij is de straat een heel natuurlijke habitat.”

Expo Onder de Stoep, het Strand van za 7 mrt tot zo 13 sep in en rond de Warande – start aan de expobalie

“Ik wil graag een steentje bijdragen aan het gevoel dat iemand zich begrepen voelt”

Dromerige muziek kan eerlijke, soms harde waarheden laten weerklinken. Dat bewijst de Nederlandse philine die met veel precisie taferelen van complexe emoties schildert. LIFT brengt haar naar de KUUB voor een reis door haar dromen én de werkelijkheid. Hier vertelt philine het verhaal achter zes van haar nummers en ep's.

tekst: Matthias Van Milders
foto: Jantina Talsma

‘SOMEWHERE ELSE’

philine: “Mijn debuut-ep ‘Somewhere Else’ opnemen, vond ik heel spannend. Naar mijn huidige standaarden was die nog niet helemaal klaar, maar ik ben heel blij dat ik hem wel heb uitgebracht. Sindsdien breng ik alles wat ik maak naar buiten. Het maakt niet uit of het perfect is of niet. Ik blijf groeien en veranderen. Als ik nu naar ‘Somewhere Else’ luister, vind ik het vooral heel schattig. Ik was gewoon nog heel jong.”

“Als heel jong kind schreef ik al. Op de middelbare school trad ik altijd op met mijn eigen liedjes. Ik gooide toen ook wel eens iets online. Met mijn liedjes naar buiten komen, was een uitdaging, want ik kon best verlegen zijn. Ik pushte mezelf om door de hel te gaan omdat ik intuïtief voelde dat ik die kant op wilde. Ik heb even getwijfeld om voor anderen te schrijven, dat voelde veiliger. Maar ik schrijf om mijn eigen shit te verwerken. Pas sinds een jaar of twee realiseer ik me dat het podium ook een uitlaatklep en een deel van een verwerkingsproces kan zijn. De verbinding met de mensen in de zaal is telkens weer zo'n cadeautje. Het gaat helemaal niet om mij, maar om het moment dat we samen delen. Sinds ik dat

snap, vind ik optreden echt fantastisch en ben ik ook niet echt zenuwachtig meer.”

“Spelen in België is elke keer weer een cadeautje, want iedereen luistert hier echt zoveel beter dan in Nederland. Ik heb het gevoel dat ik heel erg match met het Vlaamse publiek. Dat is echt een toppubliek. LIFT vind ik een heel leuk initiatief. Als je ergens tussen de beginnende en de gelanceerde artiesten valt, heb je het best lastig. Daarom ben ik dankbaar voor elke kans die ik krijg om het publiek te ontmoeten.”

‘THE SIDE-EFFECTS OF LIVING IN A FANTASY’

“Op deze ep neem ik je mee in mijn verbeelding. Mijn ontzettend grote fantasie is zowel mijn kracht als mijn zwakte, vandaar deze titel. Ik kan heel goed en onrealistisch groot dromen en hou van de romantiek van het leven. In mijn hoofd maak ik dingen veel groter, zowel positief als negatief. De helft van mijn jeugd heb ik niet opgelet omdat ik altijd in mijn hoofd aan het wegdwalen was. Het positieve daarvan is dat ik hele leuke dingen in mijn hoofd kan hebben. Maar minder positief is dat ik minder hier ben dan ik zelf zou willen. Dat is een van de grootste bijwerkingen van die kracht. Mijn zoektocht in mijn volwassen leven is er een naar de balans tussen die twee werelden.”

“Mijn liedjes moeten voelen als een verhaal. De muziek moet even hard spreken als de tekst. Als ik naar mijn eigen muziek luister en ik wil er een videoclip bij visualiseren, dan heb ik iets goeds gedaan. Als ik te wakker blijf bij het luisteren, dan heb ik het te kundig aangepakt of dan klopt er iets niet.”

“Ik luister veel naar Kacey Musgraves, zij is een van mijn grote voorbeelden. Door de muziek die ik op dit moment aan het maken ben, ben ik weer helemaal verslaafd aan Fleetwood Mac. Tegenwoordig luister ik ook veel naar Crowded House of naar nieuwere muziek zoals The War on Drugs. Ten slotte is ook John Mayer van hele grote invloed geweest.”

'THE TRUTH OF LIVING IN REALITY'

"De ep's 'the truth of living in reality' en 'the side-effects of living in a fantasy' zijn met elkaar verbonden. Ik schreef al die liedjes in dezelfde periode. Het voelt als een boekje met twee hoofdstukken. Waar ik op 'the side-effects of living in a fantasy' op de droomwereld inga, focus ik me op the truth of living in reality' op dingen die daadwerkelijk in het nu gebeuren. Het gaat om ervaringen die me veel geleerd hebben, maar me ook wel hebben wakker geschud. Ik ontdekte dat ik vlucht voor het nu omdat ik het niet altijd leuk vind om ernaar te kijken."

"Ik deel mijn twijfels, vragen en gevoelens met anderen. Dat ben ik gewoon, ik vind dat heel erg fijn. Thuis gooiden we alles op tafel en iedereen praatte over alles. Ik moet leren om soms dingen voor mezelf te houden. Maar in de muziek mag ik helemaal open en eerlijk zijn. Voelt een onderwerp

als lastig om te delen, dan moet ik het juist doen, want dan is het belangrijk. Van mezelf heb ik toestemming om alles eerlijk te vertellen, want dat is hoe ik het verwerk. Maar ik heb natuurlijk ook mensen om me heen. Hoe ben ik respectvol tegenover hen en behoud ik toch mijn vrijheid? Dat is een uitdaging. Daarom probeer ik te voelen of het zuiver is. En nu ik wat ouder ben, ga ik meer in overleg met anderen als ik iets maak."

'TEN YEARS TIME'

"Zachtjesaan realiseerde ik me dat mijn toekomst er anders uitziet dan het typische man-en-vrouwbeeld. Ik wil altijd mijn ervaring delen en er zijn natuurlijk mensen die zich daarin herkennen. Misschien voelen zij op die manier wel extra begrip. Voor mij vertelt deze song dat liefde gewoon heel erg liefde is. Ik maak geen andere muziek omdat het over vrouwen gaat. Ik ben niet zoveel bezig met wie ik ben, behalve dan dat sommige dingen

er anders uitzien. Maar ook als je niet in een queer relatie zit, zullen er op je pad dingen anders lopen dan je had verwacht. Voor mij voelt dat als iets heel universeels. 'ten years time' is zeker niet alleen bedoeld voor queer mensen."

"Ik wilde er in dit nummer alle piekergedachten over de toekomst uit schrijven. Zoveel periodes van mijn leven heb ik weggestrest en weggepiekerd. Terwijl er op die momenten ook heel wat anders was, maar dat zie ik pas achteraf. Daarom probeer ik er mezelf in de muziek steeds weer aan te herinneren dat er gewoon heel veel in het nu is. Het voelt altijd heel leuk om dit liedje op het podium te zingen, omdat ik me er dan bewust van ben dat dat weer zo'n momentje is waarvan ik kan genieten."

"Best wel veel mensen zeggen dat ze mijn teksten herkenbaar vinden. 'Heb je mijn dagboek gelezen, of zo? Dit is precies waar ik in zit', vertellen ze dan. We zijn allemaal met dezelfde dingen bezig, dus het is niet gek dat we elkaar daarin herkennen. Ik vind het heel leuk dat ik een steentje kan bijdragen aan het gevoel dat iemand zich begrepen voelt. Zelf heb ik ook vaak naar muziek geluisterd en gedacht: 'Wow, vet, iemand heeft precies mijn gevoel vastgepakt.' Dat ik dat ook zelf kan geven, vind ik echt fantastisch."

'GREEN'

"Mijn eerste vormende psychedelische ervaring heb ik neergeschreven in 'green'. Ik werd er heel mindful en heel dankbaar van. Wat ik eruit heb meegenomen, is dat wat ik zie, wordt bepaald door waarop ik mijn aandacht richt. Focus ik op het onkruid in mijn tuin, dan heb ik echt een hele lelijke tuin. Maar als ik focus op al die mooie bloemetjes die ertussen staan, dan denk ik: 'Wauw, wat staat dat onkruid er mooi bij.' Alles is perceptie en je hebt controle over hoe je dingen waarneemt. Dat is wat ik vooral van die trip heb onthouden. En dat de natuur echt heel mooi is en dat het super is om daar onderdeel van te zijn."

'WASTE A LIFE'

"Of ik het negatieve minder laat doorwegen omdat ik eerlijker word met mezelf naarmate ik ouder word? Misschien wel. Ik denk dat ik meer kan relativeren en uit mijn zelfmedelijden kan stappen. Tegen mezelf zeggen dat dit het gewoon is en ik het daarmee moet doen, is ook wel een stukje van volwassen worden. Dat ben ik nu voor het eerst aan het ervaren. Ik ben niet alleen eerlijk over wat ik vind en wat ik voel, maar ik durf ook eerlijk te kijken wat daadwerkelijk de realiteit is. Die balans tussen eerlijk zijn wat er van binnen speelt en eerlijk aankijken wat er van buiten speelt, ervaar ik in mijn volwassenwordingsproces steeds meer."

LIFT

Voor LIFT speelt philine samen met Judith: een jong poptalent dat catchy country-poprocksongs maakt over thema's als liefdesverdriet, mentale gezondheid en vrouwenrechten.

LIFT
philine + Judith
za 2 mei om 20.15 uur
KUUB (staand)

“De straat begrijpen is de wereld begrijpen”

In de publieke ruimte, te beginnen voor zijn eigen voordeur, vindt Thomas Verstraeten inspiratie. De theatermaker, acteur en visueel kunstenaar bouwt aan een oeuvre waarin de straat blijft terugkeren. In de expo ‘Een Onzichtbare Stad’ brengt hij bestaand en nieuw werk samen. Daarin toont hij de poëzie van het alledaagse.

tekst: Matthias Van Milders

Je brengt verschillende werken samen in één expo. Hoe gaat dat juist in zijn werk?

Thomas Verstraeten: “Mijn praktijk bestaat voor het grootste deel uit groots opgezette performances met de stad als voedingsbodem of inspiratiebron. Vaak neemt er een grote groep stedelingen aan deel. Eind december bracht ik ‘Symphony for a hundred citizens and a traffic light’ in DE SINGEL, een grote symfonie van alledaagse stedelijke geluiden. Die creëerde ik samen met componiste Heleen Van Haegenborgh. Voor de tentoonstelling zal ik de symfonie herwerken tot een video-installatie. Door te werken over de grenzen van verschillende kunstdisciplines heen, kan je misschien nieuwe betekenissen naar boven halen. Eigenlijk maak je zo een werk voor een tweede keer.”

“Met de symfonie als begin- en eindpunt verzamelde ik enkele werken voor de expo. Het resultaat is een combinatie van oudere werken en nieuwe installaties. Het narratief begint zeer lokaal in mijn eigen straat, met ‘Familiestraat’. Van daaruit ga ik naar de wijk met ‘Seefhoek Series’ en op uitstap naar Wenen met ‘Inselliebe’. Uiteindelijk kom ik met de symfonie uit bij de hele stad en bij de wereld.”

“De tentoonstelling haalt alledaagse, vaak onzichtbare, stedelijke gebeurtenissen, verhalen, poëzie en beelden naar boven. Daarnaast probeert ze de relatie bloot te leggen tussen de performance, de video en het decor, waarvan delen in de expo zitten.”

Hoe vertaal je ‘Symphony for hundred citizens and a traffic light’ als combinatie van beeld en geluid naar de expo?

(toont een maquette) “Kijk, we filmden allemaal portretten van de verschillende deelnemers. Zo krijg je een montage van schilderachtige beelden van mensen in een auto of een ambulance, een kindje op een schommel, de pastoor bij zijn kerkklok, de vrouw met de chihuahua. Die kleine portretten hercomponeren we in een three channel video-installatie. Drie beelden projecteren we naast elkaar en zo krijg je een hernieuwd blikken spel. Alle beelden gaan met elkaar in dialoog. We blijven wel de partituur volgen, maar we vertellen het verhaal opnieuw. Het is een suggestieve installatie waarbij je als toeschouwer veel puzzelstukken zelf nog moet leggen.”

Wat is voor jou het onzichtbare van de stad?

“Ik ontdekte de prachtige verhalenbundel ‘De onzichtbare steden’ van Italo Calvino. Daarin brengt Marco Polo bij de keizer Kublai Khan verslag uit van zijn reizen. Hij beschrijft verschillende steden, maar uiteindelijk kom je er als lezer achter dat hij het eigenlijk maar over één stad heeft en dat is Venetië. Calvino stelt dat in dezelfde stad oneindig veel verschillende onzichtbare steden huizen. Dat vind ik een mooie gedachte. Mijn werk, zeker het werk in deze expo, focust op het gewone, op het alledaagse leven dat je met de stad associeert. Het zijn de dingen die niet per se opvallen. Net dat onopvallende en banale probeer ik naar de oppervlakte te brengen.”

“Deze laag stedelijkheid blijft weg van de grote gebeurtenissen die de voorpagina's van de kranten sieren. Van wat veel mensen als iets heel vanzelfsprekends percipiëren, probeer ik iets ongewoons te maken. Ik leg ook de focus op mensen die onzichtbaar blijven. De straatvegers krijgen bij mij bijvoorbeeld vaak een grote rol. Zij spelen een prachtige rol in onze steden.”

→ “Het thema straat is superinteressant. Wat is de straat eigenlijk? Ze is een transitzone om van punt A naar punt B te gaan, haast een niemandsland. De straat is van niemand en van iedereen.”
– Thomas Verstraeten

Met ‘Familiestraat’ en ‘Seefhoek Series’ breng je de Antwerpse wijk Seefhoek naar de Warande. Zit er ook Seefhoek in Turnhout?

“Zeker wel. Er zit Seefhoek in elke stad. Wat de Seefhoek bijzonder maakt, is dat het een wijk van aankomst is. Al van zijn ontstaan aan het einde van de negentiende eeuw komen er mensen toe. Toen was het een arbeiderswijk voor mensen die in de haven kwamen werken, vooral uit de Kempen en uit Zuid-Nederland. Vandaag is het nog steeds een aankomstwijk, 50% van de mensen die er komt wonen, verhuist binnen een jaar. Dat brengt natuurlijk een aantal problemen met zich mee, rond verantwoordelijkheid of gebruik van de publieke ruimte. Maar tegelijkertijd zorgt dat voor een ongelooflijke dynamiek, voor een levenskracht, voor poëzie. In elke straat gebeurt iets bijzonders. Als theatermaker en kunstenaar is de Seefhoek een continue bron van inspiratie en verbeelding.”

“Dit soort plekken heb je in elke stad. Ook in Turnhout zijn die er, al zijn ze misschien niet zo groot of zo uitgebreid als de Seefhoek. Ook in Turnhout komen mensen toe, ook hier is er verloop, ook hier brengt dat een zekere samenlevingsproblematiek met zich mee. Maar ook in Turnhout ontstaat daardoor een bepaalde dynamiek. Wandel maar eens door de De Merodelei. Steden lijken vaak heel erg op elkaar, alleen de schaal verschilt.”

Je noemde de stad daarnet een interessante voedingsbodem voor jouw werk. Waarom vind je dat?

“De connectie tussen het lokale en het globale komt bij uitstek naar boven in de stad. Die dynamiek zorgt voor een voortdurende verandering. Neem nu de Handelsstraat, de winkelstraat van de Seefhoek. Die straat begrijpen is de wereld begrijpen. Enkele jaren geleden doken de eerste Syrische restaurants en cafés op. Nu opent het eerste Palestijnse restaurant zijn deuren. Die straat heeft de vinger aan de pols met de tijd en met wat er in de wereld gebeurt.”

“Meer dan tweeduizend jaar geleden prees Aristoteles de hyperdiverse stad. Hij schreef ooit dat er vanuit de monocultuur geen polis tot stand kan komen. Volgens hem heb je diversiteit en verschillende culturen nodig om een goed draaiende polis tot stand te brengen. Zo komen er nieuwe gedachten, zienswijzen, culinaire tradities en ambachten binnen. Ook vandaag gaat dat nog op, vind ik. De stad is het laboratorium van de wereld, meer dan de helft van de wereldbevolking woont in steden. In de steden komen de grote uitdagingen van onze tijd, zoals klimaatverandering, ongelijkheid en migratie, voor het eerst tot uiting.”

OPROEP BOUW MEE AAN HET STRAATFEEST

Op zondag 21 juni sluiten we het STRAAT-programma af met een groots straatfeest voor de hele stad. Dat doen we samen met 'Thuis in Turnhout'. Thomas Verstraeten tekent voor de regie en scenografie. Samen met lokale verenigingen en bewoners creëert hij een participatief totaalfeest waarin de straat zelf het decor wordt. Muziek, eten, rituelen en ontmoeting komen samen in een feestelijk, verbindend moment vol verrassingen voor iedereen!

Wil jij graag meedoen? Heb je nog vragen? Laat dan van je horen via 014 41 94 94 of info@warande.be

i.s.m. Stad Turnhout en tal van inwoners, verenigingen en organisaties.

'Een onzichtbare stad' is deel van STRAAT. Wat vind je ervan dat een cultuurhuis als de Warande de straat in al haar vormen naar binnen haalt?

"Dat vind ik alleen maar goed. Het past natuurlijk helemaal bij de dingen waar ik zelf mee bezig ben. Wat ik sowieso heel bijzonder vind, is dat de Warande het lokale aan het globale paart. Mette Ingvarsten komt met 'Skatepark', maar tegelijkertijd worden daar ook lokale skaters bij betrokken."

"Het thema is superinteressant. Wat is de straat eigenlijk? Ze is een transitzone om van punt A naar punt B te gaan, haast een niemandsland. De straat is van niemand en van iedereen. We vergeten vaak dat de publieke ruimte ons allen toebehoort, ook al hebben we het beheer uitbesteed aan een overheid. Wij kunnen die plek naar believen zelf invullen. Tijdens de pandemie werd er in mijn straat getennist, voetbal en verstoppertje gespeeld. Plots werd de straat een speelterrein. Als gedeelde publieke ruimte kan de straat voortdurend van functie veranderen."

"Elke ochtend kruis ik voor mijn deur hetzelfde gezin op exact hetzelfde moment. We kennen elkaar helemaal niet, maar intussen knikken wij naar elkaar en zeggen we hallo. Zo creëer je een vorm van gezamenlijkheid. We zien elkaar van mens tot mens. In een straat heb je niet voor elkaar gekozen. Je vormt toevallig een gemeenschap, maar als burens heb je wel een soort verstandhouding. De gewone, soms banale gesprekken vind ik echt van wezenlijk belang voor het versterken van de gemeenschap. En dat gebeurt allemaal op straat."

'Een onzichtbare stad' heeft ook een sterk uitgebouwd educatief luik. Wat kunnen we op dat vlak zoal verwachten?

"Kunst in Zicht organiseert een workshop voor kinderen en scholen rond de interactieve installatie 'Photobooth'. In een fotostandje kan je jezelf laten fotograferen voor een schilderij van de reële achtergrond. Dat gaat over de vraag waar theater begint en eindigt. Speel je een rol als je in de publieke ruimte komt of ben je gewoon jezelf? Welk beeld heeft de ander van jou?"

"Verder is er een rondleiding en ook een artist talk. Met een zo breed mogelijk arsenaal aan disciplines,

media en uitdrukkingvormen probeer ik mijn verhaal zo genereus mogelijk te delen met het publiek. Maar daarnaast vind ik het erg belangrijk om het discours van mijn werk bloot te leggen en misschien ook wel het proces te duiden."

STRAAT sluit op zondag 21 juni af met een straatfeest dat jij organiseert. Wat kan je daar al over kwijt?

"Weet je, ik zie mezelf vaak eerder als verkeersregelaar dan als regisseur. Ik probeer verschillende bestaande dynamieken vorm en richting te geven. Met dit straatfeest is dat niet anders zijn. Wat ik bijzonder vind aan een straatfeest, is dat het – net zoals de straat zelf – een feest omwille van zichzelf is. Het is geen verjaardag of nationale feestdag. Er moet niets gevierd worden."

"Op 21 juni wil ik het straatfeest in zijn meest archetypische vorm laten plaatsvinden. Dat gaat over eten en drinken, versiering, muziek en spel. En die vier elementen wil ik tot in het meest extreme doordenken. Dat wil ik niet alleen doen, maar samen met het verenigingsleven in Turnhout. Alle verschillende bijdragen maken samen het grote feest. Het straatfeest en de performance vallen samen. Dat is het idee."

De tentoonstelling 'Een Onzichtbare Stad' kwam tot stand in coproductie met Toneelhuis, DE SINGEL en Het Oude Badhuis.

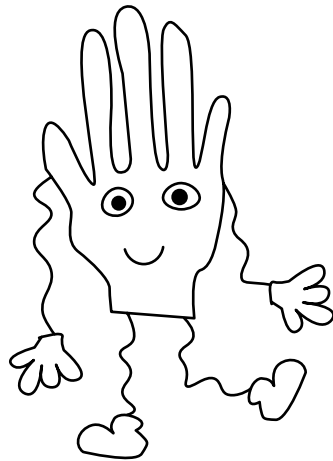
Expo Een Onzichtbare Stad
Thomas Verstraeten
van za 7 mrt tot en met zo 30 aug
van wo tot zo, van 10 tot 17 uur
Expozaal, pay what you can

STRAATFEEST
zo 21 jun, locatie is nog niet bekend

Festivalitis in Turnhout

De komende maanden strijken drie heel uiteenlopende festivals neer in Turnhout. DIT Festival, MOOOV Filmfestival en STORMOPKOMST serveren muziek, theater, films, beeldende kunst en nog veel meer. Drie organisatoren vertellen je meer.

tekst: Matthias Van Milders
foto's: Siebe Swannet

DIT FESTIVAL

“Jong talent zien shinen”

Kan je DIT festival beschrijven?

Leen Goris: “Jong talent staat in de spotlights op DIT festival. Na een traject van maken en repeteren, laten de jongeren van het artistieke lanceerplatform m i k s en de theaterwerking KAAIMAN hun creaties los op de wereld. Verwacht je aan muziek, performance, beeldende kunst, creatieve workshops en nog veel meer. Dit jaar gaan we voor het eerst aan de slag met een young board om het festival mee te organiseren. Alles op en rondom het podium ligt dus helemaal in jonge handen.”

MOOOV

MOOOV FILMFESTIVAL

“Films die elders onzichtbaar blijven”

Kan je MOOOV Filmfestival beschrijven?

Marc Boonen: “MOOOV Filmfestival is een jaarlijks festival op verschillende locaties in Vlaanderen. Het festival richt zich op onafhankelijke filmproducties uit Afrika, Azië, Latijns-Amerika en de MENA-regio (Midden-Oosten en Noord-Afrika – red.). Je ziet bij MOOOV films die in het reguliere circuit vaak onzichtbaar blijven. Naast filmvertoningen is er een gevarieerd programma

van talks, Q&A's, workshops & specials. En voor de jongste film liefhebbers is er een speciaal aanbod familiefilms en activiteiten.”

Op wie mikken jullie?

“Op film liefhebbers die een aanbod willen ontdekken dat op weinig andere plaatsen in ons land te zien is. Op bezoekers die zich aangesproken voelen door thema's als solidariteit, duurzaamheid, mensenrechten of migratie. Op families die samen een bijzondere filmervaring willen beleven. Op iedereen die zin heeft in film kijken en nadien gezellig wil napraten in ons festivalcafé.”

Op wie mikken jullie?

“DIT festival is in de eerste plaats een kunstenfestival door en voor jongeren, maar iedereen is welkom.”

Wat betekent de Warande voor DIT festival?

“Met DIT festival richt de Warande zich helemaal op jong, aanstormend talent. We geven onze podia en publieke ruimte uit handen en ondersteunen hen productioneel, logistiek en technisch. Dat doen we samen met Jeugdhuis Wollewei, MOOOV Filmfestival en KAAIMAN vzw. De bibliotheek en de Stad Turnhout ondersteunen ons hierin.”

Waar kijk je zelf het meest naar uit?

“Het is altijd afwachten wat de jongeren zullen tonen. Nu zitten ze nog volop in hun maakproces en krijg ik hier en daar al een sneakpeak. Dat maakt me heel benieuwd naar meer, ik sta iedere keer weer versteld van hun talent. Ik kijk er dus vooral naar uit om al dat jonge talent te zien shinen.”

Heb je een tip uit de eerste hand voor wie naar DIT festival komt?

“Laat je verrassen door het onbekende. Ga niet enkel kijken naar de jonge artiesten die je al kent, maar ontdek zeker ook nieuw talent.”

**DIT Festival (en geen ander)
vr 17 en za 18 apr
KUUB
[warande.be/programma/
dit-festival](http://warande.be/programma/dit-festival)**

Still uit 'Central do Brasil'

Wat betekent de Warande voor MOOOV Filmfestival?

"De Warande zorgde er mee voor dat het festival zich snel kon professionaliseren en uitgroeien tot op het punt waarop we nu staan. Ook nu nog kunnen we een beroep doen op het team van de Warande voor logistieke ondersteuning en extra communicatie."

Waar kijk je zelf het meest naar uit?

"Sowieso kijk ik uit naar alle films en naar alle mensen die de meer dan vijftig films komen zien, die genieten van de films, die een nieuwe wereld ontdekken, die zeker ontroerd en misschien verward worden, die achteraf met elkaar in gesprek willen gaan bij een drankje in het unieke festivalcafé."

Heb je een tip uit de eerste hand voor wie naar MOOOV Filmfestival komt?

"Dit is mijn laatste festival als directeur en de slotfilm

is de laatste film die ik mag programmeren. Daarom koos ik voor 'Central do Brasil' van Walter Salles. Dat is een ontroerende Braziliaanse film uit 1998, opgebouwd als een roadmovie. In een digitaal gerestaureerde versie, zo scherp en helder als mogelijk. Ik had natuurlijk nog tien andere films kunnen kiezen. Maar deze blijft een van mijn favoriete films aller tijden met een meesterlijke regie en cinematografie, briljante acteerprestaties en een zalige soundtrack."

MOOOV Filmfestival
van do 23 apr tot zo 3 mei
UGC Cinema's Turnhout
moov.be

STORMOPKOMST

"Kunst voor iedereen, getoond op maat van kinderen"

Kan je STORMOPKOMST beschrijven?

Ester Torres Falcato Simões:
"Wij bouwen een avontuurlijk kunstenfestival voor de hele familie. Met tien kunstenaars palmen we de Warande in. Door het hele gebouw kom je hun performances, workshops, expo's en games tegen – om elke hoek schuilt een nieuwe verrassing. Elke activiteit is als een cadeautje: je weet nooit wat erin zit, maar één ding is zeker: het wordt geweldig! Loop langs levende beelden, doe mee met een spontaan straatfeest, dans als een vlinder, giet water in een kartonnen fontein, en scoor met een videogame terwijl je rust... De rode draad in deze editie is het bouwen van nieuwe werelden."

Op wie mikken jullie?

"STORMOPKOMST is er voor alle leeftijden, en zeker voor kinderen van 4 tot 12. Kom met je broer, tante, vrienden, kinderen, ouders of grootouders. Zelfs zonder kinderen ben je welkom. De kunstenaars maakten hun werk niet per se voor kinderen, maar wij presenteren het wel op hun maat – en dat is uniek. Met één festivalticket heb je toegang tot een hele waaier aan activiteiten."

Wat betekent de Warande voor STORMOPKOMST?

"Het is een warme thuishaven en een gedroomd lanceerplatform, want hier beweegt veel! We krijgen vertrouwen om dingen te laten rijpen, uit te proberen,

en te experimenteren. Door hun steun kunnen wij, ook in andere steden, verder springen. De Warande denkt steeds met ons mee. Omgekeerd brengt STORMOPKOMST kunstvormen binnen in De Warande die er anders – al zeker voor kinderen – niet getoond worden."

Waar kijk je zelf het meest naar uit?

"Om de puzzel te zien samenkomen, mensen groot en klein in het programma te zien duiken en te genieten. En heel concreet naar de performance 'Basically' van Nikima Jagudajev. Het ene moment is dat een picknick, dan een straatfeest, dan weer een dansvoorstelling.

De groep performers is indrukwekkend: naast de vaste crew doen speciaal voor STORMOPKOMST maar liefst 20 dansstudenten mee."

Heb je een tip uit de eerste hand voor wie naar STORMOPKOMST komt?

"Ga op zoek naar de spelleider van 'Basically', trek een kaart, en zie hoe je zelf de loop van het spel verandert. En voor snelle beslissers: de eerste tachtig ticketkopers mogen aanschuiven voor gratis pannenkoeken."

STORMOPKOMST
zo 29 mrt
in de Warande
stormopkomst.be

Talent, passie en engagement kan je maar beter alle ruimte geven. Dat bewijst ROOTZ, een jong Turnhouts kledingmerk dat groeide uit een schoolproject aan het Heilig Graf. De Warande steunt de zes jongeren achter ROOTZ in hun bruisende plannen.

Op vrijdag 3 april palmen ze de KUUB in met ROOTZ Runway. Wat hen drijft, vertellen ze hier zelf.

Know Your

**NISRINE. VASSFLO. HOCHÉ.
ADNAN. GRACE. RACHEL.
ZES NAMEN. ZES
VERHALEN. EÉN GEDEELDE
DROOM.**

We zijn met zes, en ieder van ons draagt zijn eigen verhaal mee. Onze afkomst, onze ervaringen, onze struggles en onze dromen zijn allemaal anders. Wat we hebben meegemaakt, heeft ons gevormd. Het heeft ons geleerd om door te zetten, om te vechten voor wat we willen en om niet op te geven wanneer het moeilijk wordt. Sommigen van ons moesten al vroeg sterk zijn. Anderen moesten bewijzen dat ze meer zijn dan wat mensen over hen denken. Iedereen heeft zijn eigen reden waarom hij of zij hier staat en alles geeft voor ROOTZ. Niet omdat het makkelijk is, maar omdat het voor ons iets betekent.

ROOTZ is voor ons geen project. Het is een kans. Een manier om te tonen dat jongeren met verschillende achtergronden

Rootz

samen iets kunnen opbouwen, als ze er echt in geloven. We willen bewijzen dat het kan werken, dat passie en inzet sterker zijn dan labels of verwachtingen. Onze verschillen houden ons niet tegen, maar duwen ons vooruit. Elk verhaal geeft ons een extra reden om ons best te doen. Samen dragen we die verhalen, samen dragen we die droom.

Wat begon als een schoolopdracht groeide al snel uit tot iets dat veel groter aanvoelde dan punten of deadlines. Vanaf het begin wisten we één ding zeker: dit wilden we niet 'gewoon' doen. We wilden het serieus aanpakken. Met visie. Met durf. Met een verhaal. Dat verhaal heet **ROOTZ**.

ANTWOORD OP ONDERSCHATTING

Know your rootz betekent weten waar je vandaan komt en dat meenemen in alles wat je doet. Onze roots liggen op straat, in Turnhout, tussen echte mensen en echte verhalen. De straat heeft ons gevormd. Ze leerde ons creatief zijn, blijven doorgaan en rechtstaan wanneer je onderschat wordt. En dat gebeurt vaak, zeker bij jongeren uit een BSO-richting. Te vaak krijgen we te horen wat we niet zullen bereiken. ROOTZ is ons antwoord

daarop. Wij willen laten zien dat succes geen richting volgt, maar mentaliteit. Dat je vanuit iets kleins iets groots kan maken als je erin gelooft en ervoor werkt.

Onze tracksuits zijn meer dan kleding. Ze dragen een boodschap. Ze staan voor identiteit, comfort en straatcultuur. Daarom voelt de link met STRAAT, het programma van de Warande dat de straat een podium geeft, zo vanzelfsprekend. Wat op straat leeft, verdient het om gezien en gehoord te worden.

Maar ROOTZ is meer dan mode. Wij geloven ook in teruggeven. Daarom doneren we steeds een deel van onze winst aan een goed doel. Omdat echte groei niet alleen gaat over succes, maar over impact. Over anderen mee omhoog trekken.

info: [instagram.com/rootzclo.be](https://www.instagram.com/rootzclo.be)

ROOTZ RUNWAY YOUR STORY. YOUR ROOTS.

ROOTZ Runway is meer dan een fashion event; het is een eerbetoon aan identiteit, cultuur en persoonlijke verhalen. Op deze runway gaat het niet alleen om kleding, maar om alles wat je meebrengt en wat jou heeft gevormd. Elke look draagt een verhaal in zich, verbonden in traditie en gericht op de toekomst. Bij ROOTZ Runway staan geen trends centraal, maar mensen. Geen maskers, maar echtheid. Het is een uitnodiging om te laten zien wie je bent, waar je vandaan komt en waar je naartoe gaat.

**ROOTZ RUNWAY
vr 3 apr
18 uur: receptie
19 uur: start ROOTZ Runway
5 euro / gratis (-18)
KUUB**

**→ “ROOTZ is er om te inspireren. Om jongeren moed te geven. Om te laten zien dat je roots geen zwakte zijn, maar juist je kracht. Dit is geen eindpunt. Dit is het begin.”
– Nisrine, Vassflo, Hoche, Adnan, Grace, Rachel**

“De Vlaming lacht gewoon graag”

Comedy is groot in Vlaanderen, maar hoe zit het in de Kempen? Comedykenners Roel Tulleneers en Karel Michiels, beiden uit de regio, analyseren de Kempense en Vlaamse comedyscene. Ze blikken ook vooruit op het goed gevulde comedyprogramma in de Warande.

tekst: Matthias Van Milders
foto: Bart Van der Moeren

Comedians komen vandaag vaak op tv, spelen in grote uitverkochte zalen en werken lange tournees af. Gaat het goed met comedy in Vlaanderen?

Karel Michiels (schrijver en freelancejournalist): “Volgens mij wel, ja. Geert Hoste herinnerde me onlangs aan de tijd dat er slechts twee of drie comedians naam maakten in Vlaanderen. Nu kan ik de zaalvoorstellingen, wedstrijdje in cafés en andere events niet meer bijhouden. De basis is heel breed en dat is altijd een goed teken.”

Roel Tulleneers (programmaticus humor in cultuurcentrum de Werft in Geel): “Het verschil met 25 jaar geleden is echt waanzinnig. Ik kan elke dag naar een show in een straal van 10 kilometer rond mijn woonplaats. Veel mensen willen het ook eens proberen. Comedy is heel laagdrempelig: je klimt op een podium en je merkt of het iets voor jou is.

Gaandeweg zijn de centen erbij komen kijken en kreeg je de verzakelijking van comedy. Nu maken we de volgende stap mee: comedy wordt een industrie. Een beetje zoals dat eerder al in de muziek gebeurde. Comedy ontploft in Vlaanderen ook dankzij de taxshelter (belastingvrijstelling bij een investering in audiovisueel of podiumwerk – red.). Waar geld rondgaat, daar komen mensen op af.”

Karel: “De Vlaming lacht ook gewoon graag. Mijn ouders hoorde ik vertellen over Romain Deconinck en Gaston en Leo. Die waren toen even groot als Alex Agnew vandaag. En wat ook hielp, is de enorme uitbouw van cultuurcentra in Vlaanderen. Comedians vonden er een circuit.”

Roel: “Toen ik twintig jaar geleden met comedy kwam aandraven, werd ik door collega-programmatoren afgebrand. Comedy en stand-up hoorden niet thuis in de cultuurcentra. Dat is wel veranderd. Programmatoren zien nu ook de nood om te lachen.”

De jongste tijd woedt er een debat over de vraag of Vlaamse comedy nog wel scherp genoeg is. Comedians en programmatoren zouden minder risico's durven nemen. Wat denken jullie daarvan?

Karel: “Scherp is niet per definitie politiek of sociaal geëngageerd. Mijn eerste criterium is en blijft: is het grappig? Als een comedian in het leven geëngageerd is, verwacht ik wel dat die dat ook op een authentieke manier overbrengt op de planken.”

Roel: “Uiteindelijk stammen comedians af van de nar. Zij zijn degenen die alles kunnen en mogen zeggen. Ik vind die scherpte wel belangrijk. Nu, ik begrijp wel dat sommigen voorzichtiger worden omwille van de bagger waarmee ze geconfronteerd worden op sociale media. Je moet heel sterk in je schoenen staan om daarmee om te kunnen. Toch heb ik de indruk dat er soms ook andere zaken meespelen. Er is de druk om de zalen te vullen, maar ook om inkomsten vanuit de bedrijfswereld te krijgen via de taxshelter of corporate opdrachten. Daarom willen sommigen liefst niemand schofferen. Daarnaast laten meer en meer grote namen in de comedy hun shows maken door tekstschrijvers. Dat zijn vaak jonge gasten die de ervaring en het metier missen om goed actueel en maatschappijkritisch materiaal te maken.”

Karel: “Ik ben absoluut tegen tekstschrijvers voor comedians. Ik vind dat een beetje flauw, laf en lui. In hoeverre weerspiegelt iemands verhaal dan nog echt wat die persoon denkt en voelt? Ik vind dat bekende comedians hun nek moeten uitsteken. Nigel Williams of Michael Van Peel, die doen dat. Trouwens, het comedyspectrum in Vlaanderen is zo breed dat iedereen zijn gading wel vindt.”

Roel: “Jeroen Leenders interesseert het niet of hij voor honderd of achthonderd toeschouwers speelt. Ik denk dat dat evenzeer opgaat voor Michael Van Peel of Nigel Williams. Terwijl comedy voor heel wat anderen een job is. Vlaanderen is als heel klein taalgebied ook geen makkelijke regio. En daar waar een muzikant een carrière lang kan teren op drie hits, willen mensen van een comedian elke keer weer nieuwe grappen horen. Bovendien is er hier zo'n groot aanbod aan comedy, dat de druk moordend is voor degenen die er hun inkomen uit moeten halen. En dan proberen ze zo snel mogelijk te cashen.”

Met Pact de Mic willen Kempense cultuurhuizen als de Werft en de Warande samen jong comedytalent ondersteunen en een podium geven. Wat houdt dat precies in?

Roel: “Pact de Mic is de ideale kans om aanstormend talent te ontdekken. We brengen een selectie van Kempense comedians die hebben bewezen grote talenten te zijn. In aanloop van

Pact de Mic coachen ervaren comedians hen rond bepaalde thema's. Dat is een traject samen met Narrenhandel vzw. Kijk, op enkele opleidingen binnen de Academies voor Muziek, Woord en Dans na, is er geen scholing voor comedians. Het is een kunstvorm die wordt overgedragen. Dat is goed, maar jonge talenten moeten dan wel in aanraking komen met ervaren collega's. En bij sommige Kempense comedians gebeurt dat toch minder snel dan bij degenen die in de grote steden wonen. Dat proberen wij met dit traject op te vangen. Na het eindapplaus reflecteren we nog met hen over hoe hun show is gelopen.”

Karel: “Ik heb het gevoel dat comedians met een migratieachtergrond moeilijker kunnen doorbreken. In het verleden maakten er enkelen wel goede voorstellingen, maar treden ze vandaag nog vaak op in clubs of tijdens open mics?”

Roel: “Dat gaat om enkelingen, en niet uit de Kempen, moet ik heel eerlijk zeggen. Je hebt nu wel Karim Shatla, da's een van de grootste talenten met een veelbelovende carrière voor zich. Ooit deden we het workshoptraject Hakims of Comedy. Dat liep zeer goed. Maar de volgende stap – in het circuit stappen en speelkansen krijgen – blijft moeilijk, ook voor vrouwen trouwens. Dan kom je uit bij rollenpatronen. Voor een vrouw met een gezin is het minder makkelijk dan voor een man om naar de andere kant van het land rijden om er vijf of tien minuten te gaan spelen.”

Met onder meer Jade Mintjens, Vincent Voeten en Jeroen Verdick blijken de Kempen vruchtbare grond voor comedytalent. Is er zoiets als een Kempens comedylandschap?

Karel: “Voor mij is dat er niet echt. Het enige wat voor mij Kempens is, is het herkenbare accent.”

Roel: “Het is alleszins geen scene die gigantisch aan elkaar hangt. Alhoewel, bij de jonge generatie merk ik dat er nu wel wat een scene ontstaat. En ik vind wel dat de Kempen er staan qua comedy. Ik ben zelf Limburger en ik verbaas me over de bescheidenheid van de Kempenaar. Dat geldt ook in de comedywereld. We zijn daar zelf niet zo heel fier op. Daarom moeten we lokaal comedytalent hier een kans geven.”

Cedric Libbrecht van Comedyshow.be, dat comedyvoorstellingen organiseert, merkt dat sommige comedians in de Kempen beter scoren dan elders. De herkenbaarheid van de gemeenschappelijke tongval draagt volgens hem vanzelfsprekend bij tot de lach.

Karel: “In je eigen streek is dat allicht zo. Maar voor de premières van Freddy De Vadder reed ik destijds wel naar Menen of Roeselare.”

Roel: “Het belangrijkste is dat een comedian geloofwaardig is. Uiteraard werkt de Kempense tongval de geloofwaardigheid van Kempische comedians in de hand. Als Jeroen Verdick in de Kempen plots in perfect Vlaams zou spelen, dan mag hij zijn boeltje inpakken. Geen mens gelooft nog wat hij dan brengt.”

De komende maanden staat er heel wat comedy geprogrammeerd in de Warande: Michael Van Peel, Pact de Mic 2.0, Henk Rijckaert, Alex Agnew en Wim Helsen. Waar kijken jullie het meeste naar uit?

Karel: “Henk Rijckaert blijft zijn constante niveau houden, Michael Van Peel is een van de weinigen die nog maatschappelijk commentaar levert en Wim Helsen brengt elke keer weer een goeie cabaretvoorstelling. Het meeste kijk ik uit naar Alex Agnew. Hij reflecteerde in zijn laatste show over zichzelf en zijn positie in comedy. Ik vind hem ook lossier geworden op tv. Ik vraag me af hoe hij deze keer uit de hoek gaat komen. Voor mij blijft hij toch het boegbeeld van zijn generatie.”

Roel: “Ik ben heel benieuwd naar wat Michael Van Peel gaat doen omdat de tijdsgeest veranderd is. De humor zoals hij die altijd bracht, komt nu op een andere manier binnen. Ik weet dat dat voor hem een zoekproces is: hoe zorgt hij ervoor dat zijn boodschap binnenkomt en ook nog grappig blijft? Ik twijfel er niet aan dat hij daarin gaat slagen, maar ik ben heel benieuwd om te zien hoe hij dat oplost.”

“Hoe zeg jij dat alweer, Karel? Zoveel jaren geleden hadden we het liefst grappen die af en toe eens goed schuurden. ‘Verdorie, ik lach hiermee, maar eigenlijk word ik hier ook aangevallen’, dat gevoel. Dat zijn de mooiste grappen die er zijn. En nu lijkt het erop dat het voor de mensen in de zaal niet meer mag schuren.”

COMEDY IN DE WARANDE

vr 20 & za 21 mrt
FARCE MAJEURE
Michael Van Peel
20.15 uur
Schouwburg (zittend)

do 26 mrt
Pact de Mic 2.0
20.15 uur
KUUB (zittend)

wo 1 apr
Belachelijk!
Henk Rijckaert
20.15 uur
Schouwburg (zittend)

di 21 & wo 22 apr
An evening with
Alex Agnew
20.15 uur
Schouwburg (zittend)

do 7 & za 9 mei
Welkom Ongemak
Wim Helsen
20.15 uur
Schouwburg (zittend)

Voor al deze voorstellingen – behalve Pact de Mic – is er een wachtlijst. Je kan je hierop inschrijven via warande.be.

“Passanten brengen magie in theater op straat”

De voorstellingen ‘LEFT’ en ‘dit lijkt een beetje op een cactus’ trekken de Turnhoutse straten in. Wij deden hetzelfde met twee van de makers, Eva De Baets en Peter Boelens. Al wandelend vertelden ze over hun voorstellingen en over theater maken in de publieke ruimte. En intussen vroegen ze elkaar ook duchtig uit.

tekst: Matthias Van Milders
foto's: Victoriano Moreno

Een jongen die gebukt gaat onder een vechtscheiding, besluit te verdwijnen. Tijdens ‘LEFT’ volg je zijn vlucht en de daaropvolgende zoektocht. Samen met Silke De Bruyne en Laika maakte Eva De Baets een auditieve theatervoorstelling voor 12+. Ook Bad van Marie en Zwerm nemen je mee door de Turnhoutse straten met ‘dit lijkt een beetje op een cactus’. Hun poëtische en surrealistische trip laat realiteit en verbeelding versmelten. De voorstelling is geschikt voor alle leeftijden.

AAN DE WARANDE

Eva: “Oorspronkelijk maakten we ‘LEFT’ voor het festival BLOK-BLOC van Laika op de Antwerpse Linkeroever. In april start onze tournee langs andere plekken, waarvoor Silke De Bruyne

(medemaker van ‘LEFT’ – red.) en ik telkens een nieuwe route maken. Telkens zoeken we een school, een huis of appartement en een open ruimte.”

Peter: “Blijven de toeschouwers buiten staan?”

Eva: “Ja. Via een hoofdtelefoon kunnen ze alles horen wat er binnen in de woning of de school gezegd wordt. We combineren het spel met vooraf opgenomen audio. En hoe maken jullie jullie route?”

Peter: “Wij zoeken overal waar we spelen een huis met een elektrisch rolluik, een school en een open plek. Verder is de route aanpasbaar aan de stad. De muziek en het theater zijn zo gemaakt dat we het stuk eigenlijk overal kunnen spelen. ‘dit lijkt een beetje op een cactus’ is ook

een gezinsvoorstelling. Kinderen vinden die ook keileuk. Al is het maar omdat ze op zoek kunnen naar de GR-symbolen die we in de stad aanbrengen om de route aan te duiden.”

Eva: “Na Antwerpen speelden we ook al in Brussel. Ik vond het heel leuk om te merken hoe de sfeer daar anders was. Ook voor de spelers was dat best wel spannend.”

Peter: “In het begin hadden we veel theater, dat we steeds maar schraptten omdat de muziek zoveel invult. De muziek is heel bepalend en dwong ons om de zone tussen fictie en realiteit op te zoeken.”

Eva: “Ah, tof. Dat heeft natuurlijk ook te maken met het spelen op locatie. Daar gebeurt sowieso al veel. En het is fijn dat je dat ook ruimte geeft. Je vermindert de ingrepen omdat er al zoveel is. Dat is ook wel de kracht van locatietheater, vind ik.”

Peter: “We combineren vooraf genomen audio met live gespeelde stukken door het muziekensemble Zwerm of door een koor. We stellen tien verschillende sets op in de stad. De toeschouwers volgen een wandelroute en stoppen hier en daar.”

Eva: “Gaandeweg ontdekten we dat er ook tijd nodig is om te zitten en te luisteren, en niet alleen te wandelen. De audio vraagt echt de aandacht. We vonden het nodig dat de toeschouwer soms ook even in z’n cocon kan kruipen.”

IN HET BEGIJNHOF

Peter: “We zouden dit nooit kiezen als plek. Daarvoor is het hier te fotogeniek. Te voor de hand liggend misschien?”

Eva: “Omdat het wat moet wringen?”

Peter: “Ja, en het moet wat verwarrend zijn. Daarom trekken we ook naar de andere kant van het spoor, bekeken vanuit het centrum van Turnhout. We passeren af en toe ook door een gebouw, zodat de toeschouwers hun oriëntatie wat kwijt raken, zelfs als ze hier wonen.”

Eva: “Voor hoeveel mensen spelen jullie?”

Peter: “Voor zestien, maar we spelen de voorstelling wel meerdere keren na elkaar. Door voor kleine groepen te spelen, kan je heel kleine dingen doen. Met tachtig mensen – zoals jullie dat doen – is dat toch veel moeilijker.”

Eva: “Daar helpt de audio ons wel heel erg in. Met een hoofdtelefoon op, komt alles heel dicht. Je kan een breed filmisch beeld hebben met iemand die veraf is, maar dat door de audio heel dichtbij komt.”

Peter: “Normaal gezien vertrekken wij van de inhoud, maar deze keer was dat niet zo. Ik vond dat heel spannend. Door met een muziekensemble te werken, krijg je een heel ander proces. Zij hadden ideeën over de muziek, wij over de beelden. Zo zijn we locaties gaan zoeken. We hebben dus inhoud gezocht in plaats van vanuit de inhoud te vertrekken.”

Eva: “Dat lijkt me wel interessant.”

Peter: “Dat is inderdaad interessant. Zo blijven muziek en theater heel erg in balans, en is de muziek niet louter ondersteunend.”

Eva: “Ook wij werkten samen met een muzikant, Ephraïm Cielen, die carte blanche kreeg om vanuit zijn associaties met het verhaal aan de slag te gaan. En hij heeft ook heel erg zijn stempel gedrukt. De muziek is heel bepalend voor de voorstelling omdat ‘LEFT’ eigenlijk één lange trip is. De audio stopt niet.”

IN DE WOUWERSTRAAT

Eva: “Is het participatieve eigen aan jullie werk? Dat de mensen deelnemen en meespelen...”

Peter: “We laten nooit iemand meespelen, dat kan ik zelf niet verdragen.”

Eva: “Dat volg ik. Bij wijze van test lieten we een groep scholieren eens mee in het beeld stappen, maar dat doorbrak de cocon waarin ze zaten.”

Peter: “Ik ben eigenlijk fotograaf van opleiding en zo kijk ik ook naar de werkelijkheid. Ik kan niet anders. Maar als fotograaf kon ik bepaalde dingen niet vertellen omdat het medium dat niet toeliet. Zo is Bad van Marie ontstaan. Was ik geen fotograaf en had ik een theateropleiding gevolgd, dan maakte ik misschien geen locatietheater.”

Eva: “Hoewel er wel wat sturing is in ‘LEFT’ gebeuren er ook

© Sarah Verhoeven

© Peter Boelens

toevalligheden, zoals een passant die iets vraagt aan een van de acteurs, of iemand die op het gepaste moment in het zicht voorbijloopt. Dat zijn soms echte cadeautjes. Voor de acteurs is het ook elke keer anders. Dat vind ik zo leuk aan locatietheater.”

Peter: “De passanten zijn in onze voorstelling belangrijk door heel weinig te doen. Ooit speelden we toen het bijna donker was en keihard regende. Er liep geen mens over straat en de magie was weg.”

Eva: “Die passanten zijn inderdaad nodig. Ze zorgen bij LEFT soms ook voor toevalligheden in de audio. Audiomaker Lucas Derycke heeft alles met veel zorg gemaakt en gemonteerd en ervoor gezorgd dat er zo weinig mogelijk verschil is tussen het live geluid en de opgenomen audio.”

OP HET SINT-BEGGAPLEIN

Peter: “Tijdens de verkenning passeerden we hier niet, maar dit had ik anders wel een heel goeie plek in onze voorstelling gevonden.”

Eva: “Wij komen hier misschien langs, dat is nog niet helemaal zeker. Het is hier wel een rustig wijkje, he.”

Peter: “Ingrenen aan de omgeving doen we haast niet. Ergens zetten we en cactus voor een raam, dat is het.”

Eva: “Dat is ook niet nodig. Wij houden net van het realistische

en het authentieke. Dat is ook zo in de film waarop ‘LEFT’ is gebaseerd, ‘Loveless’ van Andrej Zvjagintsev. Hij is een meester in de longtakecinema en monteert heel weinig. Ook wij willen de realiteit zoveel mogelijk laten zijn en doen weinig ingrepen in de montage. Zo roepen we de authentieke, maar toch ook poëtische sfeer van zijn films op.”

“De film inspireerde ons om op locatie te werken. We wilden grotere, filmischere beelden maken en dat kan moeilijk in de black box. De audio en de muziek geven ‘LEFT’ een heel filmisch karakter.”

IN DE RENIER SNIEDERSSTRAAT

Eva: “De constante in al onze voorstellingen is toch altijd dat jongeren of kinderen onze grootste inspiratiebron zijn.”

Peter: “Door voor hen te spelen?”

Eva: “Ook, ja. Wij maken onze voorstellingen bewust ook voor een jong publiek. Maar we werken ook graag met jonge acteurs. Jongeren hebben het niet altijd makkelijk, zeker niet in het begin van de pubertijd. Die problematiek inspireerde ons voor ‘LEFT’. Het gaat over een jongen van 12 jaar en we spelen het ook echt voor dat doelpubliek. Sommigen kunnen zich misschien in hem herkennen. Onze hoofdrolspeler is zelf ook 12 jaar en heeft niet veel ervaring in het theater. Hij heeft een heel authentieke manier van spelen. Naast hem staan drie

professionele acteurs. En die combinatie werkt.”

Peter: “Spelen voor jongeren wordt soms een sociologisch onderzoek. In een van onze voorstellingen lieten we hen racisme ervaren. Leerlingen van beroepsscholen gaan daar tegenin. Die van de doorstromingsscholen blijven braaf naar de juf kijken.”

Eva: “Ik vind het heel interessant dat de Warande een programma maakt rond de straat en daarvoor naar buiten komt. Zo kan theater nog meer van iedereen zijn, want nog heel veel mensen vinden er de weg niet naartoe.”

Peter: “Vaak komen cultuurhuizen pas naar buiten als ze sluiten voor een renovatie. Dat de Warande dat gewoon doet omdat ze het willen, is een groot verschil.”

IN DE MATTENSTRAAT

Peter: “Deze doodlopende straat vonden we een goede plek. En daarom gingen we op zoek naar wat we hier kunnen doen.”

Eva: “Was deze straat een inspiratiebron?”

Peter: “Ja. En dat kan omdat we de vrijheid hebben om op de muziek van Zwerm een nieuwe scène te creëren.”

Eva: “De straat vertelt ons ook iets over jongeren die niet thuis zijn of niet naar huis kunnen gaan. Dat is ook het verhaal van de jongen in ‘LEFT’: hij wil niet naar huis, wandelt over straat en stelt

zijn terugkeer naar huis uit. Is de straat ook een plek die mensen opzoeken omdat ze elders niet graag zijn?”

AAN FRITUUR HET SPOOR

Eva: “Wij zoeken – naast de realiteit – altijd naar een tweede, poëtische laag. De realiteit is boeiend, maar we maken natuurlijk nog altijd theater. En dat het beeld niet klopt, of dat er iets surreëls of magisch-realistisch in voorkomt, dat vinden wij als makers zo leuk. Dan is er poëzie. In ‘LEFT’ zie je dingen die je niet hoort en hoor je dingen die je niet ziet. Dat is eigenlijk een eenvoudig principe dat veel poëzie en verbeelding kan opleveren.”

Peter: “We gaan in ‘dit lijkt een beetje op een cactus’ op een moment helemaal voorbij de realiteit. Dat doen we op een totaal onverwacht moment.”

Eva: “Je zoekt als theatermaker naar iets om de realiteit te verlaten.”

Peter: “En op een ander moment creëren we een groot verwachtingspatroon dat we dan weer niet invullen.”

Eva: “De scène die je net beschrijft (en die we hier weglaten om nog niet te veel te verklappen – red.) doet me wat denken aan de films van Roy Andersson, onder meer ‘Du levande’. Dat zijn prachtige films, met beelden zoals jij ze beschrijft. Die beelden lijken banaal, maar zijn prachtig om te zien.”

AAN SKATEPARK JAILYARD BIJ HET SINT- VICTORINSTITUUT

Eva: “Naast regisseur ben ik ook leerkracht theater in de richting woordkunst-drama aan het Instituut Heilig Graf hier in Turnhout. Voor mij gaan die twee hand in hand. Ik geef graag les, werken met jonge mensen en bijdragen aan hun artistieke ontplooiing is heel fijn. Zij geven me een inkijk in hun wereld en inspireren me ook tijdens het theater maken.”

Peter: “Onze voorstelling spelen we op vijf verschillende locaties in Vlaanderen. Op elke plek groeit ze verder. Ook andere voorstellingen van Bad van Marie worden beïnvloed door de locatie. Ooit maakte ik een voorstelling met acht tuning cars, een operazanger en een pianist. En in Turnhout is die het beste gelukt. Voor de Warande organiseerden we een tuningbeurs, er stonden wel tachtig auto's. Nadien kwamen de tuningfans naar de voorstelling kijken. Dat was fantastisch.”

LEFT

Eva De Baets & Silke De Bruyne en Laika
zo 3 mei om 13 & 16 uur
al wandelend door Turnhout

dit lijkt een beetje op een cactus
Bad van Marie & Zwerm
vr 15 mei
14.15, 14.30, 14.45, 15, 15.15, 15.30,
15.45 & 16 uur
za 16 mei
14.15, 14.30, 14.45, 15, 15.15, 15.30,
15.45 & 16 uur
zo 17 mei
11, 11.15, 11.30, 11.45, 13.15, 13.30,
13.45 & 14 uur
al wandelend door Turnhout

SAVE THE DATE

za 6 juni om 10 uur

Nieuwe vorm van ticketverkoop voor seizoen 2026 - 2027

Geen loting meer

Kan je niet wachten tot we het programma van volgend seizoen bekendmaken? In mei is het zover. En enkele weken later, vanaf 6 juni, kan je jouw tickets bestellen. Dat gebeurt vanaf nu op een andere manier dan voorheen, vertelt Ruth Geysen. Sinds september is ze coördinator ticketing en communicatiemedewerker bij de Warande.

Hoe bestel ik mijn tickets voor het seizoen 2026-2027?

Ruth Geysen: "Half mei valt de nieuwe programmabrochure in de bus. Vanaf dan kan je alle voorstellingen ook terugvinden op onze website. Drie weken later, op zaterdag 6 juni vanaf 10 uur, kan je tickets aankopen. We werken niet meer met een loting, maar je koopt de tickets nu meteen aan. Zorg daarom dat je klaar bent met je verlanglijstje en de gewenste aantallen als je gaat bestellen. Zeker voor populaire voorstellingen is het aangeraden om snel te bestellen. Bovendien geniet je tot 22 juni van een vroegboekorting."

Waarom is er een nieuw systeem?

"We merken dat steeds meer mensen hun tickets online kopen. In ons nieuwe systeem kan je heel gemakkelijk je tickets digitaal aanschaffen. Het voordeel van dit systeem is dat je meteen weet of je je tickets effectief hebt. Tijdens je bestelling krijg je bepaalde zitjes in de zaal toegewezen, maar je kan die zelf nog aanpassen, bijvoorbeeld als je liever langs het gangpad zit."

"Het hele bestelproces verloopt een stuk vlotter. We hebben het al uitvoerig getest en bereiden het eerste verkoopmoment in het nieuwe systeem grondig voor. Hiermee sluiten we aan bij de manier waarop andere cultuurhuizen hun tickets verkopen. Daardoor weten we dat dit systeem werkt."

Wat als ik niet goed ben met digitale toepassingen?

"Het klopt dat niet iedereen even vaardig of zeker is bij het gebruik van een computer. Daarom voorzien we instructievideo's die je vooraf kan bekijken. Ook organiseren we een oefenmoment op woensdag 27 mei vanaf 14 uur in de Centrale Hal van de Warande. En indien nodig kan je ook altijd aan onze ticketbalie terecht voor advies. We willen er echt voor zorgen dat iedereen in staat is om tickets te bestellen."

"Op de eerste verkoopdag op 6 juni zijn er vanaf 10 uur voldoende collega's aanwezig in de Centrale Hal om iedereen verder te helpen. Dankzij de handige planner bij de brochure

en op de website, kan je je goed voorbereiden: je noteert in die planner naar welke voorstellingen je wilt gaan. Dat is ook voor onze medewerkers een handig instrument om de ticketaankoop zo vlot mogelijk te laten verlopen en lange wachttijden te vermijden."

"Bestel je je tickets thuis achter je computer, maar loop je vast? Dan kan je op de eerste verkoopdag op 6 juni bellen naar onze telefonische hulplijn."

Hoe blijf ik op de hoogte van nieuws over de ticketverkoop?

"Abonneer je op onze gratis maandelijkse nieuwsbrief, als je dat nog niet hebt gedaan. Dat kan je door je e-mailadres door te geven via onze website. Hou sowieso onze website en sociale media in de gaten. Of passeer eens langs de balie als je in de buurt bent."

Wat als ik specifieke noden heb om een voorstelling bij te wonen?

"De Warande wil een toegankelijk cultuurhuis zijn. Ben je rolstoelgebruiker, ben je slechtziend, heb je een ander specifiek aandachtspunt? Dan bekijken we graag hoe ook jij in de beste omstandigheden een voorstelling kan bijwonen. Vanaf half mei is er een formulier beschikbaar op de website en aan de ticketbalie. Daarop kan je jouw nood kenbaar maken en aanduiden welke voorstelling(en) je wilt bijwonen. Als je dit formulier bezorgt ten laatste op vrijdag 29 mei, dan nemen we in de eerste week van juni contact met je op."

Van links naar rechts: Marina, Benthe, Ruth en Gunter

Zijn er nog aanpassingen?

“Ja, voor mensen met een UiTPAS met kansentarief. Zij hoeven niet meer te bellen of langs de ticketbalie te komen. Ook zij kunnen nu gewoon online hun tickets bestellen. Opgelet: ook voor wie een UiTPAS met kansentarief heeft, start de verkoop op zaterdag 6 juni.”

Kan ik mijn tickets nog steeds kopen aan de ticketbalie in de Warande?

“Dat kan zeker. Ik ben eigenlijk best trots dat wij aan onze balie nog steeds een persoonlijke service bieden. Veel mensen zullen ticketmedewerker Marina

wel kennen, zij helpt onze klanten al meer dan 35 jaar verder. Sinds kort heeft ze met Benthe een nieuwe collega aan haar zijde. En achter de balie vind je ook nog onze onthaalmedewerker Gunter. Er is dus altijd wel iemand die je welkom heet en verder kan helpen. We hebben een heel fijn team aan onze balie in de Centrale Hal. Je kan elke weekdag bij hen terecht van 9 tot 17 uur, op vrijdag tot 16 uur.”

Hoe bestel ik mijn tickets voor de Warande?

1

Bekijk vanaf half mei het programma in de brochure of op warande.be.

2

Noteer de voorstellingen die je graag wil bijwonen, en het gewenste aantal tickets. Je kan hiervoor de planner gebruiken die je vindt in de brochure en op de website.

3

Op zaterdag 6 juni vanaf 10 uur kan je jouw bestelling doen via warande.be of aan de ticketbalie in de Centrale Hal. Vanaf maandag 8 juni kan dat ook via het telefoonnummer 014 41 69 91 (tijdens de openingsuren van de ticketbalie).

4

Reken de tickets die je effectief hebt aangekocht meteen af.

3 x 3 vragen over 'Burning City'

Verwacht geen klassiek theater als je naar 'Burning City' gaat. Muren worden gesloopt: tussen genres, tussen spelers en publiek, tussen de rollen van tekstschrijver, acteur of choreograaf. Drie makers beantwoorden elk drie vragen over hun creatie.

tekst: Matthias Van Milders

© Stef Stessels

© Yaqine Hamzaoui

JUNIOR MTHOMBENI REGISSEUR EN SPELER

Fight, flight, freeze: 'Burning City' toont hoe ons brein reageert op angst. Wat doen jullie daarmee?

"De manier waarop we omgaan met angst zit eigenlijk overal in 'Burning City'. Mensen die meteen in de aanval gaan, anderen die het proberen weg te lachen of vermijden, en momenten waarop iedereen gewoon vastzit. We benaderen dat niet theoretisch. Fight, flight, freeze zat ook in hoe we samenwerkten. Soms botste het, soms trok iemand zich terug. Dat hebben we niet weggepoetst, dat is deel van de voorstelling geworden."

'Burning City' is in de Warande deel van het STRAAT. Hoe is de straat aanwezig in de voorstelling?

"Voor mij is de straat vooral een plek waar niks vastligt. Alles beweegt, alles komt samen en schuurt. Je hebt er geen controle. Die energie zit in de voorstelling: het tempo, de directe reacties, het feit dat scènes elkaar soms gewoon onderbreken. Zoals dat op straat ook gebeurt."

Hoe verliep het maakproces?

"Het maken was intens en soms chaotisch. We waren het vaak niet eens, en dat gaf spanning, maar ook richting. We hebben veel moeten schrappen en moesten keuzes maken. Uiteindelijk is er iets overgebleven dat niet alles dichtplakt, maar ruimte laat voor het publiek. En dat voelt eerlijk."

© Lotta Kestens

AMINA IDDRISU SPELER

Dit is geen theater zoals het vaak wordt gemaakt. Waarin verschilt 'Burning City' dan vele andere producties?

"Iedereen staat op het podium met zijn eigen bagage, zijn eigen achtergrond, zijn eigen verhaal. En dat tonen we. Dat resulteert in heel uiteenlopende verhalen, bijna getuigenissen. Wij vieren dat we – ook al zijn we zo verschillend – samen iets kunnen creëren dat even veel waarde heeft om in een theater te staan als pakweg een heropvoering van Shakespeare."

**‘Burning City’ brengt een collage van verhalen.
Wat is het jouwe?**

“Dat gaat over hoop en een positieve kijk op de toekomst. In conversatie kunnen we de wereld samen een beetje positiever en mooier maken. Als danseres vind ik non-verbale communicatie daarbij minstens even belangrijk. In ‘Burning City’ deel ik het podium met mensen die ooit een voorbeeld voor me waren. Mijn motivatie is dat ik evengoed naast hen op dat podium mag staan. Ik heb ook wat toe te voegen. ‘Burning City’ laat mensen voelen dat ze er ook mogen zijn.”

Dit is een voorstelling met en (niet alleen) voor jongeren. Wat willen jullie hen vertellen?

“Wij bekijken theater als een plek waar we kunnen samenkomen en dingen bespreekbaar maken. We kunnen er het samenleven bespreken en vieren, zonder dat we tot conclusies moeten komen. Met ‘Burning City’ gaan we terug naar die essentie.”

**GERARDO SALINAS
DRAMATURG**

**Theater, dans, muziek, beeldende kunsten:
‘Burning City’ brengt genres samen. Wat is het resultaat?**

“Een totaalspektakel! Alle disciplines zijn even belangrijk. Er ontstaat een ervaring die alle zintuigen aanspreekt en impact heeft op vele niveaus van het denken. Het is een immersieve en tegelijk bevrijdende ervaring. Veel mensen vertelden me dat ze het theater verlieten vol positieve energie en met zin om de wereld te veranderen.”

Hoe komen de dertien artiesten met elk hun eigenheid tot één verhaal?

“Samen met Junior Mthombeni zoek ik hoe we ‘gemeenschap’ als artistiek materiaal kunnen gebruiken. Voor ‘Burning City’ werkten we met het collectief SOCHA. We presenteren geen optelsom van persoonlijke verhalen, maar een collectieve creatie opgebouwd uit de bouwstenen die we transformeren tot een performance. Het is een bewijs dat je heel verschillend kan zijn en toch samen kan creëren. Dat kan op scène, maar ook in het dagelijkse leven.”

© Yaqine Hamzaoui

Het publiek zit niet, maar staat en beweegt tot vlak bij het podium. Welke rol spelen de toeschouwers?

“Ze zijn letterlijk onderdeel van de voorstelling. We spelen op een zeer lange catwalk die slechts twee meter breed is. Aan de andere kant van de catwalk staan ook toeschouwers. Zo ontstaat er een soort ‘spiegeleffect’. Daarnaast worden alle reacties van het publiek waargenomen door de performers en kan er fysiek, visueel of auditief contact ontstaan. We geloven dat, in de tijd waarin we leven, de ander aankijken en er live mee verbinden iets behoorlijk revolutionairs is. Zo verlaat je je comfortzone en ontmoet je ‘de ander’.”

Burning City (15+)
KVS / hetpaleis / theater
arsenaal / Junior Mthombeni &
SOCHA
wo 20 mei om 20.15 uur
KUUB, staand

Op vraag van de Warande trok fotograaf Victoriano Moreno door de Turnhoutse straten. Zijn beelden vertellen de weerbarstigheid en veelkleurigheid van de publieke ruimte. Achter de details die hij toont, schuilt ongetwijfeld een veelheid aan verhalen.

Mrt

7 mrt — 30 aug
Expo Een Onzichtbare Stad
Thomas Verstraeten
Expozaal

7 mrt — 13 sep
**Expo Onder de Stoept,
het Strand**
in en rond de Warande

vr 6 & za 7 mrt
Mette Ingvarsen
Skatepark
20.15 uur – Schouwborg

vr 6 & za 7 mrt
KUUBYARD
Indoor skatehall
meerdere uren – KUUB

za 7 mrt
**Gameboyz II Men &
Vloeibaar goud**
closing party
22 uur – KUUB

wo 11 mrt
Michael De Cock / KVS
Alleen Verbeelding
20.15 uur – KUUB

do 12 mrt
**Thandi Ntuli &
Lebo Mashile**
20.15 uur – KUUB

vr 13 & za 14 mrt
Metejoor
20.15 uur – Schouwborg

zo 15 mrt
BONTE BIBDAG
Audrey Dero & Oriane Varak
GLOW (6+)
13 & 16 uur – KUUB

zo 15 mrt
BONTE BIBDAG
Marc de Bel & Micha
Vandendriessche
Marc de Bel en de
Airkesmachine (8+)
14 uur – Schouwborg

ma 16 mrt
Casco Phil
de Concertvereniging
20.15 uur – Schouwborg

di 17 mrt
Johnny MUS
ZUSJE!
20.15 uur – Schouwborg

vr 20 mrt
Michalis Kouloumis & Tristan
Driessens Quintet
Music for Shepherds and
Sultans
20.15 uur – KUUB

vr 20 & za 21 mrt
Michael Van Peel
FARCE MAJEURE
20.15 uur – Schouwborg

wo 25 mrt
Junior Ballet Antwerp
CINDERELLA (6+)
20.15 uur – Schouwborg

do 26 mrt
Gandini Juggling
Heka (6+)
20.15 uur – Schouwborg

do 26 mrt
Pact de Mic 2.0
20.15 uur – KUUB

zo 29 mrt
STORMOPKOMST (3+)
12.30 – de Warande

Apr

wo 1 apr
Henk Rijckaert
Belachelijk!
20.15 uur – Schouwborg

do 2 apr
Yong Yello
20.15 uur – KUUB

do 2 apr
Veerle Malschaert
Verlicht Mij
20.15 uur – Schouwborg

vr 3 apr
ROOTZ Runway
18 uur – KUUB

za 4 apr
Christie Dashiell
20.15 uur – Schouwborg

za 4 apr
LIFT
Dressed Like Boys +
support: Frans Kalf
20.15 uur – KUUB

zo 12 apr
De Vliegende Koffer
Ollie Trollie en Mannetje
Lampenkap (4+)
10.30 & 14.30 uur –
Poppenzaal Propop

vr 17 & za 18 apr
DIT festival (en geen ander)
KAAIMAN & m i k s
meerdere uren – de Warande

di 21 apr
Bavo Buys & Malique Fye
Planet Winter
20.15 uur – KUUB

di 21 & wo 22 apr
Alex Agnew
An evening with
20.15 uur – Schouwburg

do 23 apr
Lara Staal/NTGent
De Gevangenis
20.15 uur – Schouwburg

za 25 apr
Lokale Helden
19 uur – KUUB

zo 26 apr
BRODER
Zoon van de Zon (8+)
15 uur – HETGEVOLG

di 28 apr
DofT
POR (6+)
10.30 & 13.45 – KUUB

wo 29 apr
Liam McCall
double bill: FR/AGILE +
Refraction [breaking light]
20.15 uur – KUUB

do 30 apr
SKaGeN
Dekaloog
20.15 uur – Schouwburg

za 2 mei
LIFT
philine + Judith
20.15 uur – KUUB

zo 3 mei
Eva De Baets & Silke
De Bruyne en Laika
LEFT (12+)
13 & 16 uur – op locatie

di 5 mei
Panelgesprek
Zin in de gevangenis?
19.30 uur – Tuinzaal

wo 6 mei
Groupe Acrobatique
de Tanger
KA-IN (7+)
20.15 uur – Schouwburg

do 7 — za 9 mei
Wim Helsen
Welkom Ongemak
20.15 uur – Schouwburg

vr 15 mei
Mattias De Craene &
Black Koyo
20.15 uur – KUUB

vr 15 — zo 17 mei
Bad van Marie & Zwerm
dit lijkt een beetje op een
cactus
meerdere uren – op locatie

wo 20 mei
KVS / hetpaleis / theater
arsenaal / Junior Mthombeni
& SOCHA
Burning City (15+)
20.15 uur – KUUB

do 11 & vr 12 jun
FC Bergman | Toneelhuis
Ne Mobliez Mie
20.15 uur – Schouwburg

zo 21 jun
Straatfeest
op locatie

vr 26 — zo 28 jun
Laika & Theater FroeFroe
Tortot (10+)
meerdere uren – Sporthal Axion
(Zwaarvoedersspoor 4, Geel)

Jun

COLOFON

'DE WARANDE magazine' is een driemaandelijkse uitgave van Cultuurhuis de Warande Turnhout.

Cultuurhuis de Warande is een initiatief van de Provincie Antwerpen, wordt betoelaagd door en geniet de steun van stad Turnhout en de Vlaamse Gemeenschap. De werking van de Warande wordt mede mogelijk gemaakt door de gulle bijdrage van onze sponsors Belfius en Soudal en met de steun van groep Van Roey.

Onze partners in huis zijn: AR-TUR, DINAMO, KAAIMAN, Kunst in Zicht, MOOOV, STORMOPKOMST en STRIPGIDS.

concept en vormgeving: team Publiek de Warande
met dank aan het artistieke team van de Warande, Matthias Van Milders en Victoriano Moreno
druk: drukkerij Hendrix, Peer
foto cover: Victoriano Moreno

